

სალოგოზო ვერელო

ქართული
1921 წლის

სალოგოზო სალოგოზო-ვერელო-სალოგოზო

სალოგოზო

სალოგოზოს პრინციპ-განათლებისუფლებელი მოქმედების ახალი ეტაპი

სალოგოზო, 14 ნოემბერს 10 საათზე სალოგოზოს უზენაესი საბჭოს სსრკ-ის დასავლეთი განყოფილებაში შეიკრიბა სალოგოზოს პრინციპის მოწვევის უზენაესი საბჭოს პრინციპის სსრკ-ის

მიმართვა სალოგოზოს უზენაესი საბჭოს პრინციპის სსრკ-ის მოწვევას

ბატონებო და ქალბატონებო! პრინციპული დებულებები! თავს უფლებას მივცემ და კიდევ ერთხელ შეგახსენებ იმ მისიას, რომელიც ისტორიის დღევანდელმა დღემ დააქსირა ყველას, ვინც უშუალო მონაწილე ხდება ღირსშესანიშნავი მოვლენისა — ოფიციალურად გატყდა ქართველი

ერის ნება აღადგინოს დამოუკიდებლობა და შექმნას დემოკრატიული სახელმწიფო. დღეს მთელი ყურადღება საქართველოსაკენ არის მიმართული — ერის მიერ არჩეულმა უზენაესმა საბჭომ უნდა წარმოითქვას სიტყვა, რომელსაც ინტერესით ელოდება მსოფლიო სახელმწიფოთა თანატოლები. მას ელო-

დება დამოუკიდებლობისაკენ მიმავალი ყველა ერი, მას ელოდებიან საქართველოს მიწა-წყალზე მცხოვრები სხვადასხვა ერების წარმომადგენლები. ამ სიტყვამ ყველა კეთილი ნების ადამიანი უნდა გაავებინოს უზენაესი მიზნის — თავისუფლების — სილიადე, დარწმუნებული

გახლავართ, რომ იგი წარმოითქვება. ქართველი ერის არჩევანმა უნდა გაიმართლოს. ოპოზიციის მძლავრმა ფრთამ გამარჯვება მოიპოვა. მსურს ვირწმუნო, რომ მას მხარს აუბამენ ისინი, ვინც „მრავალი მაგიდა — თავისუფალი საქართველოს“ წევრთა და ოპოზიციის სხვა წარმომადგენელთა გვერდით სადებუტატო ადგილებს დაიკავენ, რადგან ყველაზე მაღლა საქართველოსა და ქართველი ერის ინტერესები დგას. დღეს არ შეიძლება არსებობდეს კონფრონტაციული გარესაპარლამენტო ოპოზი-

ცია. ყველანი ოპოზიციის უნდა ჩავუდგეთ დიდმპყრობლურ ძალებსა და მათი ნების ადმირულტულეს, რათა თითოეულმა ჩვენთაგანმა თავისი მოქალაქეობითი ვალდებულება შეიტანოს საქართველოს დამოუკიდებელი სახელმწიფოს აღდგენაში.

მწამს და მჯერა, რომ ასე იქნება.

მიიღეთ ჩემი პატივისცემა.
ირაკლი უზენაული,
საქართველოს რესპუბლიკის ფედერალური პარტიის თავმჯდომარე.

პრინციპული კონკრეტისა და უზენაესი საბჭოს დამოუკიდებლობის უზენაესი

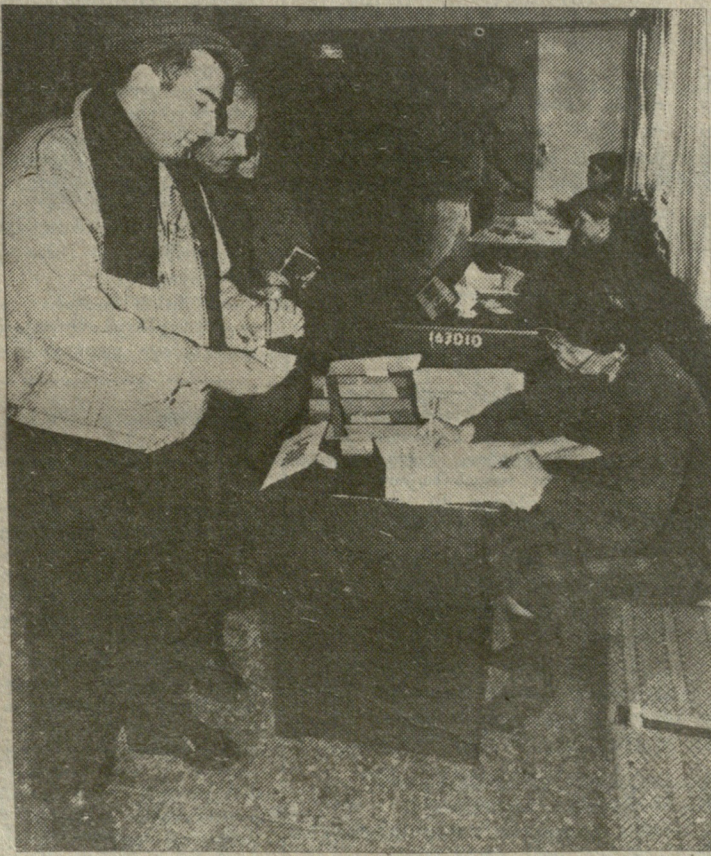
საქართველოში ეროვნული კონკრეტისა და უზენაესი საბჭოს არჩევნების წარმატებით ჩატარების შემდგომ ძალიან ბევრს აწუხებს ამ ორი ორგანოს ურთიერთდამოკიდებულების საკითხი. მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოს ეროვნულ კონგრესს ამ საკითხზე ოფიციალური განცხადება ვერ არ გაუკეთებია, გამოკვეთილია კონგრესის პრინციპული საბჭოთა სტრუქტურასთან მიმართებით: ეროვნული კონგრესი უზენაეს საბჭოს თვითმმართველობის დასაბუთებდა, დაპირისპირება მოხდება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ:

1. უზენაესი საბჭო დააპირებს ახალ „სამოქალაქო“ ხელშეკრულებას ხელისმომწერას;
2. მოახდინს „დამოუკიდებლობის“ დეკლარაციას. (დეკლარაციას ის მიზნად შეიძლება გაიანდეს, რომ კრემლის საბაზისო ნაწილებით იქნას შემდეგ საკუთარი წარმომადგენლობა გამოართვას);
3. განახორციელებს ტერორს, რეპრესიებს, დაუბრუნებლად ბატონობას კონგრესს, მთელ ეროვნულ მოძრაობას;

4. არ იბრძოლებს დეოკრაციისათვის;
5. განახორციელებს ანტიდემოკრატიულ კურსს, დაუბრუნებლად საქართველოს, ქართველი ერის ინტერესებს.

იმ შემთხვევაში, თუ უზენაესი საბჭო, მიუხედავად მისი ოფიციალური სტატუსისა (სწორედ, რის გამოცაა შეუძლებელი ამ საბჭოთა ორგანოს პარლამენტად აღქმა ოკუპაციის პირობებში), შეძლებს ქართველი ერის ინტერესების დაცვას; დემოკრატიული პოლიტიკის გატარებასა და კონგრესთან თანამშრომლობას, ორმაღ ვარ დარწმუნებული, საქართველოს ეროვნული კონგრესი ადგილობრივი თვითმმართველობის ამ ორგანოსთან დაამყარებს საქმიან ურთიერთობას და საჭიროების შემთხვევაში დაეხმარება კიდევ უზენაეს საბჭოს ქართველი ერის ინტერესებიდან გამომდინარე.

პიოტრი პანტუჩია,
ეროვნული კონგრესის წევრი,
იღბ.ს თავმჯდომარე.

დაუბრუნებელი კორუპციის სალოგოზო

განვიღო კვირა დღეს საქართველოში გაიმართა ხელმძღვანელთა კენჭისყრა და მისი უზენაესი საბჭოს დებუტატთა ორი კვირის წინათ გამოართული არჩევნების მეორე ტური. წვიმამ, რომელიც მთელ დღეს ქინძვლავდა თბილისში, და თოვლამ, რომელიც მოულოდნელად მოვიდა რესპუბლიკის ბევრ რაიონში, ვერ შეინელა საქართველოს ახალ პარლამენტში ადგილებს მისთვის პოლიტიკური ძალების წინასაარჩევნო ბრძოლა. წინასწარ მონაცემებით, ორ საარჩევნო ოლქში არჩევნები კვლავ არ გამოართულა. როგორც ცენტრალურ საარჩევნო კომისიაში გვაცნობეს, ამჯერადაც არჩევნები მიმდინარეობდა ორგანიზებულად, მშვიდად, კანონის შესაბამისად. რაც შეეხება მის შედეგებს, ისინი კვლავარებით უზუსტდება და ცნობილი გახდება საქართველოს უზენაესი საბჭოს პირველი სესიის გახსნამდე, რომელიც 14 ნოემბერს არის მოწვეული.

საინფორმაციო სააგენტო „სალოგოზო“

ყურადღება: „პეპასი“!

ბატონებო, მითხვალთ, მართალია დღევანდელი ჩვენი ცხოვრება პოლიტიკური კატაკლიზმებითაა სავსე, ჩვენ ყველას გვაწუხებს ჩვენი წიფიერი ხელშეკრულება, მაგრამ ხელმძღვანელი უფრო დიდი ხელშეკრულება უნდა იქნებოდეს, რომ ამ მხრივ ჯერჯერობით ხელშეკრულება არაღირს ვეჭვობ — ქართული კულტურა კვლავ ანტიკონგრესულ და ალტერნატიულ მხედრობას და ამ კულტურას უნდა მოვუფრობდეთ, უნდა დავიცვათ და განვავითაროთ.

ქართული კულტურის პრიორიტეტის საქმეს ეხმარება ვაშეთი „პეპასი“, რომელიც მართალია, ჯერჯერობით ჩვენს ვაშეთთან ერთად გამოდის, მაგრამ ახალი წლიდან იგი დამოუკიდებლად გამოვა და ცხადია, ხელმძღვანელებს მიიღებენ. მისი წლიური ღირებულებაა 12 მან. ბაზეთი „პეპასის“ ინფორმაცია 86119. გამომცემელი „პეპასი“.

იკულტურითი ღონისძიებანი

საქართველოში შექმნილია მძიმე ეკონომიკური მდგომარეობა უარყოფითი ზეგავლენა მოახდინა რესპუბლიკის მთავრობის სასურსათო და არასასურსათო საქონლის მომარაგებაზე. საეკონომიკურ სფეროში შეიქმნა აქტიური, მკვეთრად შემცირდა საქონლის ფაქტობრივი მარაგი. მდგომარეობას კიდევ მე-

ტად ართულებს ისიც, რომ მეზობელი რესპუბლიკებიდან შემოსულ პირებს საქართველოდან მისობრივად გააქვთ სახალხო მოხმარების საქონელი.

შექმნილი მდგომარეობის ნორმალისაციის მიზნით, საქართველოს მინისტრთა საბჭომ დასახა ღრობითი ღონისძიებანი, კერძოდ —

12 ნოემბრიდან რესპუბლიკის საეკონომიკურ სფეროში ყველა დასახელების სასურსათო და სამრეწველო საქონელი გაიყვანება მხოლოდ რესპუბლიკის მოსახლეობაზე პასპორტის ან პირადობის დამადასტურებელი დოკუმენტის წარდგენით.

საინფორმაციო სააგენტო „სალოგოზო“

პირველი პრაგმატიკული შესახებ

ზვიად

გამსახურება

საპარტიველოს ჰელსინკის კავშირისა და წმინდა ილია მართლის საზოგადოების თავმჯდომარე, საარქივო ბლოკი „მრგვალი მაგიდა“ — თავისუფალი საქართველო.

არჩევნებით ძირითადად გამოყოფილი ვარ. უნდა ითქვას, რომ უწინარეს ყოვლისა, გავგახარა ჩვენი ერის ასეთმა გამოღვივებამ, ასეთმა პოლიტიკურმა სიმწიფემ და დარაზმულობამ. მაგრამ ამავე დროს ისიც უნდა აღინიშნოს, რომ ჩვენი მოწინააღმდეგეები მიმართავდნენ ყოველ უღირს ხერხებს, უხეშად არღვევდნენ და ახლაც არღვევენ კანონს. ყოველნაირად ცდილობდნენ ხელოვნური ზემოქმედება მოეხდინათ არჩევნებზე, ამოიხდინათ არაქართული მოსახლეობას „მრგვალი მაგიდა“ და ამას ჩადიოდნენ არა მარტო კომუნისტები, არამედ სხვა ბლოკების წარმომადგენლებიც, რომლებიც ხალხში დადიოდნენ და ავრცელებდნენ ხმას, თითქმის 11 ნოემბრის არჩევნებთან დაკავშირებით შეთანხმებული იყვნენ „მრგვალ მაგიდასთან“ და პირადად ჩემთან, რათა ჩვენ ისინი გავგეყვანა პარლამენტში. ეწეოდნენ ასეთ დეზინფორმაციას, რომ ჩვენ მეგობრები და მოკავშირეები ვართ. ხოლო არაქართველ მოსახლეობაში ავრცელებდნენ ხმებს, რომ „მრგვალი მაგიდა“ გაასახლებდა მათ საქართველოდან, მოუწყობდა გენოციდს და სხვა. აი, ასეთი ორპირობა ახა-

სიათებდა სამწუხაროდ ზოგიერთს და ეს ძალიან გვაწუხებს ჩვენ, იმიტომ რომ მომავალში ამ აღმართვებთან ჩვენ გვექნება თანამშრომლობა ამა თუ იმ ფორმით და წინასწარ ამ ფაქტების გამო, ერთგვარად გულგატეხილი ვართ.

რაც შეეხება გამარჯვებას პირველ ეტაპზე, მას საბოლოოდ მაინც არ ვთვლით. საბოლოო იქნება თუ აღვიღებთ ორ მესამედს ჩვენ მოვიპოვეთ. იმიტომ, რომ მომავალში ჩვენ მოგველას დიდი ბრძოლები, ცენტრთან დიდი დაპირისპირება და თუ პარლამენტში არ იქნა ერთიანობა, საეჭვოა, რომ რეალურ წარმატებას მივაღწიოთ. უნდა მოხდეს არსებული კონსტიტუციის დემონტაჟი, თანდათანობით უნდა შეიქმნას გარდამავალი ეტაპის ძირითადი კანონი, უნდა დაეწესოს პარლამენტის საბჭოური კონსტიტუციის და ცენტრის კონსტიტუციური აგრესიის. ამისათვის კი საჭიროა ძალთა დიდი კონსოლიდაცია და დიდი უმრავლესობის მოპოვება „მრგვალი მაგიდასთან“. ამიტომ ჩვენ არავისთან არავითარი შეთანხმება არ გვქონია, არავითარი კომპრომისზე არ მივდივართ და საქართველოს საკეთილდღეოდ ვიბრძობთ გადამწყვეტი უპირატესობის მოსაპოვებლად.

არჩევნების შემდეგ შეიძლება მოხდეს გადასინჯვა იმ დარღვევებისა, რომელთაც ზოგიერთ ოლქში ჰქონდა ადგილი. და თუ ეს დადასტურდება, იქ ხელახალი არჩევნები ჩატარდება. ასე მაგალითად, დიდი დარღვევებით ჩატარდა არჩევნები წალკაში, გარდაბანში, ხოში, თბილისის ზოგიერთ ოლქებში. სამწუხაროდ, კომუნისტი ყველაზე კომუნისტია. ზოგიერთი ბლოკი, ნებისა თუ უხეშობით, გვეწინააღმდეგებოდა ჩვენ და ამით კომპარტიის წისკილზე ასხამდნენ წყალს. ჩვენს წინააღმდეგ მოქმედებდნენ დაახლოებით ერთი და იგივე ტაქტიკით.

სესიის თაობაზეც მოგახსენებთ. სესია მომზადებულია, დღის წესრიგი მზად არის. იქნება გარკვეული დადგენილებები კონსტიტუციაში შესწორებებთან დაკავშირებით; რომ შევიშუშოთ გარდამავალი ეტაპის ძირითადი კანონი. ეს იქნება სესიის მთავარი მიზანი, მეორე იქნება პარლამენტის თავმჯდომარისა და მისი მოადგილეების არჩევა, ახალი მთავრობის შედგენა... სესია გაგრძელდება ორ დღეს. იქნება პირდაპირი ტრანსლაცია.

პრაგმატიკული მოძრაობაში 1971 წლიდან ვარ. უხმაუროდ ვაკეთებ იმას, რაც შემიძლია. ამ ხნის განმავლობაში იყო სიხარულის წუთები, თუმცა ვაჭირვება უარობდა. ამ შემოდგომაზე პირადად მე ორჯერ ვავიხარე.

პირველად მაშინ, როდესაც კონგრესი აირჩიეს — მიუთმეტეს, რომ მისი არ მქამდა და არც მჭამს, მაგრამ იქ ხომ ჩემი ძმები და დები არიან, რომლებმაც ეროვნულ მოძრაობაში უდიდესი ტანჯვა, ტყვეობა გადაიტანეს, ფანტატიკურად უყვართ სამშობლო და უნდათ მისი თავისუფლება. ეს იყო მიზეზი, რომ 28 სექტემბერს მე ხმა მივეცი კონგრესს. მეორედ — 28 ოქტომბერს, ამ დღის შედეგებით გავიხარე ყველაზე მეტად. რა ვუყვით, თუ ამჯერად ჩვენი კავშირის წევრები პარლამენტში ვერ მოვხვდით. არ გვწყენია, რადგან ახლა თუ არა, მომავალში აუცილებლად მოვხვდებით. მთავარია ის, რომ ქართულმა ერმა გაიმარჯვა! ორნად ვარ დარწმუნებული, რომ პარლამენტარები და კონგრესმენები აუცილებლად გამოიხატავენ სურბო ენას და გაერთიანდებიან. ამას უნდა მოჰყვეს საქართველოს ნაწიერი თავისუფლება. ჩვენი ვალია ყველაფერი გავაკეთოთ ეროვნული ბრწყინვალე მათ.

მოსალმობა, რომ ხალხმა გამოხატა თავისი ნება, არც მეორედ და არც შეუშინდა არსებულ ხელისუფლებას, ხმა მისცა ოპოზიციას, ცალსახად თქვა, რომ საქართველოს დამოუკიდებლობა უნდა.

ზღაპარივით გვეჩვენება, რომ გვყავს სახელმწიფო ხელისუფლების უმაღლესი ორგანო, რომელიც პირდაპირ ამბობს, რომ საქართველოს ყოფნა საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში იძულებითია და ამას რაც შეიძლება მალე უნდა დაეცვას წერტილი.

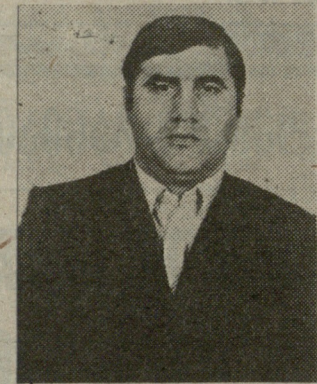
მინდა ხაზი გავუსვა იმას, რომ ეროვნული უზენაესი საბჭოს შექმნა მხოლოდ ერთი ნაბიჯის ნამდვილი გამარჯვების გზაზე. საქართველოს წინ ბრძოლისა და განსაცდელის ხანგრძლივი პერიოდია, მაგრამ ახლა ჩვენზე აღარაა დამოკიდებული ბრძოლა ვიჩიოთ თუ შევიდეთ. თუ არ ვიბრძოლოთ, დაღუპვა გარანტირებული გვაქვს. ახალი უზენაესი საბჭოს ამოცანები ძალზე ძნელი იქნება. ვერ ვიტყვი, რომ არსებული შემადგენლობით ეს საბჭო თავს გაართმევს ამ ამოცანებს. დემოკრატია უნდა იქნას ვიქონიოთ, რომ პარლამენტი თავისი მოწოდებების სიბაძლზე აღმოჩნდება.

არჩევნებში მთავარი ამომრჩეველია. ჩვენმა ამომრჩეველმა ერთი დიდი ნაბიჯი გადადგა — მან ოქი-

როინ

ლიპარბოლიანი

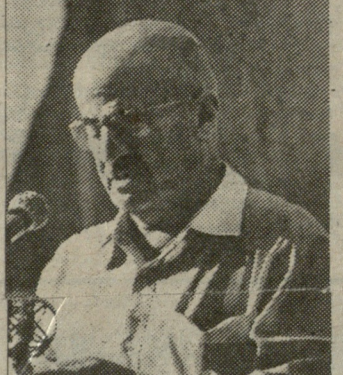
სრულიად საქართველოს მრეწველობისა და სავაჭრო-საბაზრის თავმჯდომარე

ლებს კონსოლიდაციისათვის. ... კიდევ ერთხელ მინდა ჩემს საყვარელ ერს მივულოცო პირველი მრავალპარტიული, დემოკრატიული არასაბჭოური არჩევნების წარმატებით ჩატარება საქართველოში.

ნოდარ ნათაქი

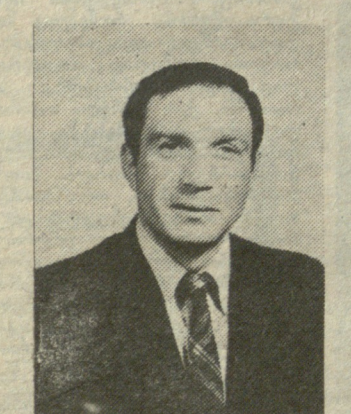
სახალხო ფრონტის თავმჯდომარე

ციალური ხელისუფლებას ოპოზიცია არჩია. ნუ მოვეცილებთ მის მეტამეტად მაკარად და ნუ მოვთხოვთ რომ დღესვე მეორე ნაბიჯი გადაიდგას, ისწავლოს ოპოზიციური პარტიებისა და დაჯგუფების გარჩევა, მათი პროგრამის შეჯერება, ეფექტურ წინადადებებს უკან რეალური პერსპექტივების განჭვრეტა. საქართველო უნდა იყოს თავისუფალი და იქნება კიდევ თავისუფალი, მაგრამ ჩვენი არა გვაქვს უფლება ამ გზაზე თუნდაც

დაც უთუოდ უდიდესი გამარჯვება ჩვენი ერის, ეროვნული მოძრაობის. აქვე მინდა გავიხსენო სულმნაივი მერაბ კოსტავას სიტყვები: „მთავარია გვიყვარდეს ეროვნული მოძრაობა და არა ჩვენი თავი ეროვნულ მოძრაობაში“. ამ დღეებით მოქმედებს სრულიად საქართველოს მიწათმოქმედთა კავშირი და ეს კიდევ დაადასტურა ამ არჩევნებში, სადაც ჩვენ რაც შეგვეძლო ყველაფერი გავაკეთეთ ეროვნული მოძრაობის გასამარჯვებლად და ასე იქნება მომავალშიც. ქართველ ხალხს მოეწონებოდა რომ მხარე დაუდგას ახლად არჩეულ პარლამენტს და მთელი თავისი ენერჯია მოახმაროს პარლამენტის წარმატებით მუშაობის მეტად კეთილშობილურ და საქართველოს მომავლისათვის ყველაზე პასუხსაგებ საქმეს. მეტი ბევრი გვყავს, კიდევ უფრო ბევრი გვეყოლება, მოსალოდნელია პროვოკაციები, საბოტაჟი, ამას ჩვენ დავძლევათ მხოლოდ და მხოლოდ გაერთიანებით, თანადგონითა და ურთიერთისყვარულობით, უნდა დავეციყოთ უმნიშვნელო წყენაც კი, დაძაბულობა პირადი და პარტიული ამბიციები, რამეთუ საქმე ეხება ჩვენი ერის 200-წლიანი მიზნობისაგან განთავისუფლებას.

ერთხელ წავიცდეს ფეხი, ერთი შეიკლავს დავუშვავთ. პირველყოფისა, მინდა ვისუტვო, რომ ამომრჩეველმა ისწავლოს პოლიტიკური პარტიებისაგან ანგარიშის მოთხოვნა: გუშინ, რომ ამას და ამას მეუბნებოდით, ძმებო, დღეს სხვას რატომ მეუბნებითო. ამომრჩეველს უნდა შეეძლოს თქმა — ჩემი საყვარელი ლიდერი ამა და ამ ნაბიჯს ამიტომ და ამიტომ დავამსო; და არა მარტო ამის თქმა — მაშასადამე ამ ნაბიჯს თავისი საფუძველიც ჰქონიაო. დასასრულ, შემიძლია გითხრა, რომ ჩემი აზრით, ჩვენი პოლიტიკური განვითარება სწრაფი ტემპით წავა წინ. ამომრჩეველი ბევრს რასმე ისწავლის უზენაესი საბჭოს შემოქმედებულ დადგენებთან და უზენაესი საბჭო ბევრს რასმე ისწავლის ამომრჩეველის კრიტიკული დამოკიდებულებით. მაინც ხაზი მინდა გავუსვა იმას, რომ ამომრჩეველს უზენაესი საბჭოს ერთადერთი პარტნიერი არ არის და ვერც იქნება. მისი პარტნიერი ამ მხელსა და სახიფათო თამაშში იქნება მსოფლიო — მეტი რიც და მოყვარე, ერთი სიტყვით, გაცივრად, და არა მხოლოდ საქართველო. ვუსურვებთ უზენაეს საბჭოს, რომ იმ საშინოო გამარჯვებას, რომელიც მოიპოვა, მიღარ საჯარო გამარჯვებები მოაყოლოს.

დავით ზოდელაძე

საპარტიველოს პრაგმატიკული-დემოკრატიული პარტიის თავმჯდომარე, სანაჩევნო ბლოკი „განთავისუფლება და ეკონომიკური აღორძინება“.

რალა თქმა უნდა, ჩატარებული პირველი მრავალპარტიული არჩევნები ქართველი ერის დიდი გამარჯვებაა, მიმართა, რომ პარლამენტში პოლიტორგანიზაციათა უფრო ფართო ხვეწრის უნდა ყოფილყო წარმოდგენილი — შემაგრევენებისა და შემარცხენების

გარდა, ასე ვთქვათ, ცენტრისტიკიც.

არჩევნებში ჩვენ თავს არავითარ შემთხვევაში დამარცხებულად არ ვთვლით: მევეთრად გიზარდა შედარებით ახალგაზრდა პოლიტიკური ორგანიზაციის რეიტინგი, მოვიპოვეთ 40 ათასამდე ხმა, ზოგიერთ რაიონში ხმათა რაოდენობით მეორე-მესამე ადგილზეც კი აღმოჩნდით. და, რაც მთავარია, პარლამენტში მივიღეთ ადგილი.

სამომავლოდ გადაწყვეტილი გვაქვს, ძირითადი რგოლის შენარჩუნებით კიდევ უფრო განვამტკიცოთ ჩვენი საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ბლოკი, რომელიც აუცილებლად მხარში ამოუდგება ახალ უზენაეს საბჭოს ერისათვის საჭირო ყველა საკითხის გადაწყვეტაში.

„განთავისუფლება და ეკონომიკური აღორძინება“ ყოველთვის დარჩება თავისი პრინციპების ერთგული — საქართველოს დამოუკიდებლობის, დემოკრატიზაციის, ცივილიზირებულის. ეკონომიკის, მრეწველთა, მშენებელთა, კოოპერატორთა, კომერციისა და ბიზნესის სფეროს წარმომადგენელთა პოზიციებისა და ინტერესების დამცველი.

— ჩაბი დრმა რწმენით, 28 ოქტომბერი საქართველოს ისტორიაში ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი დღე არის. ქართველ ერს პირველად შეეცა საშუალება თავისუფლად გამოეხატა დამოკიდებულება იმ რეჟიმისადმი, რომელიც გამეფებული იყო საქართველოში უკანასკნელი 73 წლის განმავლობაში და მან საუბრით ცალსახად გააკეთა თავისი არჩევანი.

არჩევნების შედეგები მრავლისათვის საკმაოდ მოულოდნელი აღმოჩნდა. მოულოდნელი აღმოჩნდა არა ის, რომ ხალხს მოეზნა და კომუნისტური დიქტატურა, არამედ ის, რომ პარლამენტში ვერ მოხვდა ვერც ერთი ოპოზიციური გაერთიანება „მრგვალი მაგიდას“ გარდა. ამ ფაქტმა დაადასტურა, რომ მოსახლეობის ცნობიერებაში არასოდეს არ არსებობდა პარტიანობის აურაცხელი რაოდენობა, რაც მოქმედებდა უკანასკნელ ხანს საქართველოში. ხალხისათვის არსებობდა ორად-ორი ძალა: კომუნისტები და ოპოზიცია. უკანასკნელი გაიგივებული უნდა ყოფილიყო რომელიმე ერთ საარჩევნო ბლოკთან და გაიგივებული იქნა კიდევ. საქმებით ბუნებრივად, „მრგვალი მაგიდასთან“. ამით ხალხმა საკვლავ მარტივად გამოასწორა შეცდომა, რომელიც დამუშავებული იქნა ოპოზიციურ ძალათა წარმომადგენლებს მიერ, როდესაც მათ

ზვიად ზვანიძე

მრეწველობისა და სავაჭრო-საბაზრის თავმჯდომარე

ვერ მოახერხეს, საერთო ენის გამოხატვა და გაერთიანება ერთიან საარჩევნო ბლოკად. უნდა ვალია, რომ მრავალი ჩვენთაგანისათვის ეს გაკეთილი, საკმაოდ მწარე გამოდგა. ხშირად გვეკითხებიან, აპირებს თუ არა ჩვენი ბლოკი („თავისუფლება“), ვახდეს პარლამენტსაგარე ოპოზიცია. ოპოზიციონერობა არ

თავისუფალი

ზაზა სისარულიძე

საპარტიო პოლიტიკური კონგრესის წევრი, სრულიად საქართველოს კავშირის (ინვალიდთა ასოციაციის) პრეზიდენტი

ზაზა სისარულიძე — უაღრესად მნიშვნელოვანი პოლიტიკური აქცია. მსგავსი რამ ჩვენს ისტორიაში დემოკრატიული საქართველოს მერე არ ყოფილა. ამომრჩეველმა ხმა მისცა საქართველოს თავისუფლებასა და დამოუკიდებლობას. შეიცვალა ხელისუფლება — კომუნისტების ნაცვლად მის სათავეში მოვიდა ერთიანი მოძრაობა ბლოკ „მრავალი მიგონა“ — თავისუფალი საქართველოს“ სახით. ერთგვარად გულდასაწყვეტია, რომ ჩვენი წარმომადგენლები აქლად არჩეულ უზენაეს საბჭოში წევრებით არ არიან. ეს მაშინ, როცა თითქმის 2 წლის განმავლობაში ვამზადდებდით ამ არჩევნებს, თავდაც ვემზადებდით, ვამუშავებდით პროექტებს, საკანონმდებლო აქტებს, მოდელს ცხოვრების პრაქტიკულად ყველა სფეროში.

ალბათ გახსოვთ, არჩევნების დასაწყისში გამოვედით ლოზუნგით — „ყველანი უმცირესობაში“, რაც ნიშნავდა არა მხოლოდ იმას, რომ ყველა პარტიასა და ბლოკს მოვეუწოდებდით ებრძოლათ ზემდის მოპოვებისათვის (არა ერთმანეთის ლანძღვითა და განქიქებით), არამედ საკუთარი პოზიციური პრო-

ბლე არჩევნები, რა თქმა უნდა, არ იყო ტრადიციული მრავალპარტიული დემოკრატიის ნიმუში, რაც შეუძლებელიცაა დღევანდელ პირობებში. მაგრამ ის, რაც მოხდა, სავსებით ნათლად და გარკვევით ასახავს ქართველი ერის დამოკიდებულებას იმ იდეისადმი, რომლითაც მას ძალით ჰკვეთავდნენ მრავალი ათეული წლის მანძილზე.

ცხადი გახდა, რომ კომუნისტურ უარი ეთქვა. მაგრამ კომპარტიამ რომ მაინც მიიღო ხმების გარკვეული რაოდენობა, ესეც ფანტაზიური იქნებოდა, რადგან მას ჯერ კიდევ ჰყავს მხარდამკვირნი — ზოგი შიშის, ზოგი მომავლისადმი უნდობლობის, ზოგიც იმის გამო, რომ ვერ შეგუებია დემოკრატიის პრინციპებს.

გამარჯვებით კი გაიმარჯვა მძლავრმა ოპოზიციამ, რომელიც აშკარად გამოხატავდა და გამოხატავს ქართველი ერის დამოკიდებულებას კომუნისტურ და კომპარტიისადმი.

ჩვენმა ბლოკმა „თავისუფლება“ არჩევნების პირველ ტურში ვგრტა ვერ დაგროვა. ვფიქრობ, მეორე ტური მოგვცემს იმის შესაძლებლობას, რომ რამდენიმე ჩვენი წარმომადგენელი მაინც შევიდეს მომავალ უზენაეს საბჭოში, რომლისადმი დამოკიდებულებაც აქედანვე გამოკვეთილი და განსაზღვრული გვაქვს — ახლა არ არის კონფორტაციის დრო. ჯერჯერობით ჩვენ არა ვართ ისეთ

უპირველად ყოვლისა, მსურს, მთელი სულით და გულით მივესალმო და წარმატება ვუსურვო ახლად არჩეულ დეპუტატებს თავის მომავალ ურთულეს საქმიანობაში ჩვენი ერისა და ქვეყნის საკეთილდღეოდ!

რაც შეეხება არჩევნების შედეგების შეფასებას ვფიქრობ, რომ ერთი რამ უკვე ცხადია: ახალმა ძალამ გაიმარჯვა, რამაც დადებითად უნდა იმოქმედოს ჩვენს მომავალ სეგბედზე.

თუკი ერთიანი კონგრესი და უზენაესი საბჭო გამონახავენ ურთიერთთანამშრომლობის გზებს, მაშინ 28 ოქტომბრის არჩევანი სწავსებით გამართლებული იქნება.

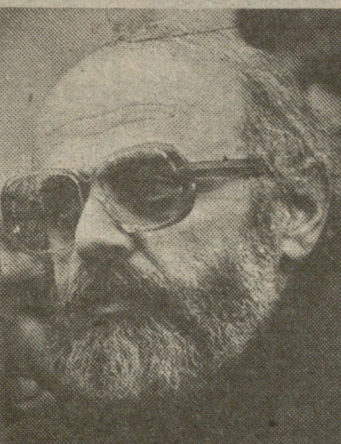
რასაკვირველია, გულდასაწყვეტია, რომ არაერთ პარტიულ ღირსეულ პიროვნებას ვერ ვხედავთ უზენაეს საბჭოს შემადგენლობაში,

რეზოლუცია

„დას“-ის თავმჯდომარე (საარჩევნო ბლოკი „თავისუფლება“)

გრამების წარმოჩინებას, ამასთანავე, ვითვალისწინებდით იმასაც,

ირაკლი უნგვალია

რედაქციის უფლებამოსილი პარტიის თავმჯდომარე (საარჩევნო ბლოკი „თავისუფლება“)

პირობებში, რომ ტრადიციულ დემოკრატიის პრინციპებიდან გამომდინარე, ოპოზიციური ბრძოლა წამოვიწყეთ. დღეს ოპოზიციის უფლება ერთად უნდა დავედგეთ იმ ძალებს, რომლებიც

მაგრამ ჩვენ ყველამ ერთად უნდა ვეცადოთ, ხელი შევეწყუთ ახლად არჩეულ დეპუტატებს ამა თუ იმ პრობლემის გადაჭრისას.

იმედი მაქვს, უზენაესი საბჭო განსაკუთრებულ ყურადღებას დაუთმობს სოციალურად ნაკლებ უზრუნველყოფილ ადამიანთა — ინვალიდთა, ობოლთა, მარტოხელთა, ხანდაზმულთა, რეპრესირებულთა — პრობლემათა მოგვარებას, გამოაცხადებს მსჯავრდებულთა საყოველთაო რესპუბლიკურ ამნისტიასა და მისთ.

ასე იქნება თუ ისე, მე მაინც მშვიდად ვარ, მწამს, რომ ღვთის მშობლის წილხვედრ ქვეყანას უზენაესი არ გასწირავს და მალე მიანიჭებს ჰემმარტ თავისუფლებას!

დმერთი იყოს ჩვენი მფარველი!

რომ იმ რთულ პოლიტიკურ სიტუაციაში, რომელიც საქართველოში შეიქმნება, პოლიტიკურ პასუხისმგებლობას პრაქტიკულად მეტნაკლებად ყველა პარტია და ბლოკი გაინაწილებდნენ.

დღეს კი გამოდის, რომ პარლამენტში სხვაგვარი სიტუაცია შექმნილი: ძირითადი პასუხისმგებლობა დააწვეს არჩევნებში გამარჯვებულ ბლოკს, უფრო სწორად კი ერთ პიროვნებას. ეს კი არასასურველია, თუ გავითვალისწინებთ საქართველოს რთულ პოლიტიკურ ვითარებას და ჩვენს მომავალ ურთიერთობას მოსკოვთან.

ამიტომ, პარტიები, რომლებიც უზენაეს საბჭოს გარეთ დარჩნენ, კი არ უნდა გაევიწყლოთ მასთან მუშაობას, პირიქით, — ან გვერდში უნდა დაუდგნენ გამარჯვებულ ბლოკს, ან შექმნან კონსტრუქციული ოპოზიციის, რათა გაინაწილონ გამარჯვებულ ბლოკთან ერთად პოლიტიკური პასუხისმგებლობა, ყოველივე იმაზე, რაც საქართველოშია მოსალოდნელი.

მოკლედ რომ ვთქვა, დღეს ბუტრატობის დრო არ არის, უზარმაზარი საქმეა გასაკეთებელი და მის განხორციელებაში ყველა ძალა უნდა იყოს ჩართული.

ჯერ კიდევ ბევრ პრობლემას შეგვიქმნიან დამოუკიდებლობისაკენ მიმავალ გზაზე. ჩვენი ბლოკის წარმომადგენლები კვლავაც გააგრძელებენ მუშაობას კომისიებში, სადაც აქამდე ვიყავით, რადგან დღეს ჩვენგან სწორედ ამას მოითხოვს ქართველი ერის ინტერესები.

ღრმად ვარ დარწმუნებული, რომ, როდესაც ერთ თავად წყვეტს საკუთარ პრობლემებს, ის უფროდ მიიღწევს მიზანს. ამიტომ მომავალმა უზენაესმა საბჭომ პირველ რიგში სწორედ ის რეფორმები უნდა გაატაროს, რომლებიც დაგვეხმარება ჩვენ თავად განვსაზღვროთ ჩვენი მომავალი, ჩვენი გზა დამოუკიდებლობისაკენ.

დამოუკიდებელი სახელმწიფო პროფესიონალებით მდიდარ სახელმწიფოს ნიშნავს. ყველაგან, ნებისმიერ დარგში გვეჭირდება და ხვალ კიდევ მეტად დაგვეჭირდება პროფესიონალები, ადამიანები, რომლებიც იღვწებენ ერთი მიზნით — ყველაფერი გააკეთოს იმისათვის, რომ ქართველი ერი, საქართველო დამკვიდრდნენ მსოფლიო თანაარსებობაში როგორც საერთაშორისო სუვერენი, სუვერენული სახელმწიფო.

ასე რომ, წინ დიდი საქმეებია საკეთებელი და ვისაც ამ საქმეების კეთება სურს, მისთვის ყოველთვის მოიძებნება ადგილი ქართველი ერის ცხოვრებაში — როგორც პარლამენტში, ისე მის გარეთაც.

„ხმა“

ქალბატონებო და ბატონებო! სულ რაღაც ერთი დღე და... დღევანდელ „სრულიად საქართველოს“ ნებით და ხელთ არჩეული, ისტორიულად მესამე ეროვნული პარლამენტი „ჩაუჯდება“ პოლიტიკური, სამეურნეო და სულიერი მემკვიდრეობის იმ ხლოვების რღვევას, რა „მემკვიდრეობაც“ არსებული „ქართული გულუნებით“ დაუტოვა მას არა მარტო 69-წლიანმა, არამედ მონობის, ჩვენი ეროვნული ნიჭის და ეროვნული ძალისხმევითა 200-წლიანმა მუხანათურად ჩაკვლამ! „ჩაუჯდება“, ვინაიდან იგი, ახალი ქართული პარლამენტი, არამარტო თვითონაა მონაპოვარი და მემკვიდრე ქართველი ხალხის კიდევ ერთი (იმედია საბოლოო!), ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობისა...

იგი არამარტო მემკვიდრეა საქართველოს მრავალათასწლოვანი სულიერი მისისისა, რომელიც მისისის ჩვენს გონებაში კვლავაც გაცოცხლებს შევეძლო მხოლოდ ამ მოძრაობის ჰემმარტ ლიდერს და მან, ამ ლიდერმა, იგი აღგვიხრული ეროვნული ინტელექტის ღირსეული შემართებით და სიკისკასიო მეტიც: ჩვენი ახალი ეროვნული პარლამენტი, აგრეთვე, ღირსეული მემკვიდრე უნდა გახდეს ქართველი ერის ასევე მრავალათასწლოვანი პოლიტიკური ღირსებათა და მონაპოვართა, რომელთაც აგერ 200 წელია ხან მზაკრული და ხანაც უხეში სირვევით ისევ და ისევ ჩქმალავენ და აუფასურებენ მთელი მსოფლიოს თვალსა და გონებაში!

გავისვენოთ: რად გვიღიროს თუნდაც ის „მეგობრულ-აგრესიული“ წამოყვედრება, რის შესახებაც მთელი ერის და მთელი მსოფლიოს გასაგონად მიახალა ჩვენს დეპუტატებს რუსული იმპერიის პრეზიდენტმა სახვითა სახალხო დეპუტატების მეორე ყრილობაზეც უუსტად ერთი წლის წინათ?! — რის ერთი და რას უწუნებთ რუს ერსო?! ვან თქვენ არ იყავით, ისე რომ გვეყვებოდით, არიქათ გავისენით და რუსი ხალხიც უნდა გავიხრდ ამოგიდგათ მხარში და... არამარტო გადაგარჩინათ?! (რითაც, რა თქმა უნდა, შეგვახსენა ის „საბოლოო“ და ის „ლაბრებიც“, 200 წელიწადი ასე უანგაროდ რომ იძირკვავდა საკუთარი ტანიდან რუსი ერი, რათა ჩვენ შევემოსეთ და ისიც, თუ რა ძვირად უჯდებოდა და უჯდება დამწეული ქართველების დასურება ამერიკულ-არგენტინულ-კანადური ხორბლით, და ავსტრალიურ-ზელანდიურ-უნგრული ჭუკებით და ბატკნებით).

და, რაკი „შევიფიქრებ მენსიერება, ბარემ ის „შეგონება“ გავისენოთ „თავისუფალი ერთა მძლე კავშირის“ — მძლერის“ მცირე წევრთა ვასაგონად რომ ბრძანა პრეზიდენტმა, ამჯერად უკვე რსფსრის კავშირის სახალხო დეპუტატთა ყრილობაზე ა. წ. 23 მაისს: — რომ თურმე, მხოლოდ „როსისიანთა“ შემკრები ნიჭის (და არა „დამპყრობი გენის“) მადლითაა საბჭოეთის მცირე ერები, რომ, როგორც იქნა, გამოვედით დღეს მსოფლიო არენაზე (განსაკუთრებით ჩვენ, 4000 წლის ჯანხრის „შემდეგ“) და, რაკი ასეა და, მსოფლიოს პოლი-

საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის თავმჯდომარე უფლებამოსილი პარტიის თავმჯდომარე მშვიდლობის „პარტია“ აცხადებს: პოლიტიკური ოპოზიციის მოღვაწეების მიმართ პოლიტიკურ ტერორისტული მეთოდების გამოყენება ამტკიცებს, რომ ვერც ერთ დეპუტატი „პერესტროიკა“ კომუნისტური თვითმპყრობლობის პირდაპირი გაგრძელებაა წარმოადგენს. წარსულში ასეთი მეთოდებით მრავალი ტრავმატიკური რეჟიმი სარგებლობდა, მათ შორის როგორც კომუნისტური, ისე ფაშისტური. ამაში არც გორბაჩოვის რეჟიმი ჩამორჩება, რომელიც თავისი დანაშაულებრივი გეგმების განხორციელებისათვის ე. წ. კონსტრუქ-

ტიკური ცხოვრების „პროექტორთა“ და „ოპორტიონთა“ მუქით დაბრმავებულნი მაინც უკვე წყვეტონ ამ „ხმა“ არენაზე. — მადლობა — და ბარემ, ჩვენსავე ხელით მოვაყაროთ ჩვენი წილი მხარული წყობითა და უანგაროდ უანგაროდ მადლობა და...

... როცა შემოაკრავს ჩვენი ეროვნული პარლამენტის პირველი სხდომის „მესამე ხარი“...
... მთელი საქართველო...
... ქუდუნდ კაცნი შორის ნათესავთა ქართველთა...
... ავღვთო ფეხზე...
... და, არა მარტო დღესათვის უკვე ნობელის პრემიით მირონცხებულ ჩვენი პრეზიდენტის მეგობრულ შეგონებათა პასუხად, არამედ მთელი ცივილიზებული მსოფლიოს გასაგონად და დასაზანზღ...
... ღირსეული სახეობის სსოფნის პატივი მივაგოთ...
... ჩვენი ერის გიგანტურ ისტორიულ გზაზედ უკვდავად მოკავშირედ ნიშნავებტებს...
... აღმართულთ სიმხნევეთა მკლავისა და წინამძღოლობითა გონიერებისა მიერ „აღვრინათა“, „ფარნავაზიანთა“, „ბაგრატიონთა“ დიხა, მივაგოთ პატივი ნიშნავებტებს, აღმართულთ ღვაწლთა: ფარმანთა ქველსა და გუბანკოლხისა!

მირიანისა და ვახტანგისი! აშოტ დიდისა და ლეონ მეორისი! ბაგრატ დიდისა და ბაგრატ მეოთხისი! დავითისა კურაპალატისა და დავითისა აღმაშენებლისი! გიორგისა პირველისა და გიორგისა ბრწყინვალესისი! ლუარსაბისა და სვიმონისი! ერეკლესი „პატარა კახისა“ და სოლომონისა „დიდისი“!

დიხა, მივაგოთ უსიტყვო ხოტბა და მადლი ამით ნაღვალს, — გვირგვინდადგმულთ თამარ მეფეთა — მეფის სიბრძნითა და სათნოებითი! ხოლო ამისა შემდგომ დავახოთ თავი წინაშე სსოფნისა მონაშენებელთა: არჩილისა და ლუარსაბისა! დემეტრესი და ქეთევანისა! მივაგოთ ღირსეული მწუხარება და სინანული შორეთიდან მომხირალ და სიცოცხლეში ვერანდენილ რწმენას და უკვდავ შემართებას:

ვატანებისა მეექვსესი! გიორგისა XI-ისი! და სოლომონისა მეორესისი! ... რომელთა შემდგომ, ვადიდებთ რა სულთაჩამდგმელთა და შემოქმედთა პირველი დემოკრატიული საქართველოს უბადლო კონსტიტუციისა.

... ეროვნული სულის კურთხევით და მადლიერებით მივისენიებთ რა დემოკრატიული საქართველოსთვის შევიცულ ღირსეულ ქართულ ქაბუტთა და ქარბავთა, ქალთა და ვაჟკაცთა მიერ დანთხეულ წმინდა სისხლს...
კვლავაც შევიხოვით მფარველობა ღვთისმშობლის კალთას და მოწყალემა მამაზეციერის ნებას, დაიცვას და კვლავაც გვიმარგლოს ახალი საქართველოს ღირსეული მოღვაწენი!!!
გმადლობთ! აი, ახლა კი...
ქალბატონებო და ბატონებო... გონოვთ დაბრძანდეთი...
წარსულის დიად საქართველოთა პოლიტიკური და სწოობრივი იდეალების ღირსეული მემკვიდრე და ახალი საქართველოს ფუძისჩამყრელი ახალი ეროვნული პარლამენტი იწყებს თავის პირველ სამუშაო დღეს!

ლარი სისარულიძე 10. XI. 90 წ.

ციული ანუ ზომიერი ოპოზიციის ძალებით სარგებლობს. მოვითხოვთ პანტურიაზე თავდასხმელებს რაც შეიძლება სწრაფად აღმოჩენასა და დასჯას. ამასთან, მშვიდობის „პარტია“ აცხადებს, რომ მის სტრუქტურაში მზად არიან მოაწყონ საპროტესტო აქცია — საბჭოთა საელჩოს ბლოკადა და სხვა, თუ ამას ქართველი მეგობრები მოითხოვენ. ძირს იმპერია! გაუმარჯოს თქვენს და ჩვენს თავისუფლებას!

მშვიდობის „პარტიის“ სახელით კორნელი კორაძე, ანანი კორაძე, პრიცი სტანდო. ვროცლავი. პოლონეთი.

„სტალიონიდან“ — „პირველ პროფულაქტ“

ჩვენი გაზეთის ფურცლებზე არაერთხელ გამოქვეყნებულია კინორეჟისორ ალექსანდრე ალექსანდრის წერილები და სტატიები, გათვალისწინებით კინომეცნიერ ლეონტი იანაშვილის საუბარს მასთან.

— ბატონო ალექსანდრე! დამთავრდა პირველი ეროვნული ჩემპიონატი ფეხბურთში. ეს ინტერვიუც შემთხვევითი არ არის. ბოლო ათწლეულში თქვენს მიერ შექმნილია სუბიმიმედი „ფეხბურთი“ ფილმი; არ შეეცდებით თუ ვიტყვი, დიდი წეგავლენა მოახდინა ჩვენს საზოგადოებრივ აზრზე და ეს პროცესი საბოლოოდ ეროვნული ჩემპიონატი დაგვირგვინდა. კმაყოფილი ბრძანდებით, როგორც შემოქმედით?

— ადვილი და ძნელი კითხვაა ერთდროულად. მე მხატვრული ფილმების რეჟისორი ვარ, კინოსტუდია „ქართული ფილმის“ წევრი. განსაკუთრებულ მნიშვნელობას ისტორიულ ფილმს ვანიჭებ. ჩემი დიპლომით „სტალიონი“ დაიწყო, რომელიც 1971 წელს გადავიღე (რამდენი დრო გასულა!) ამ უნარს განვითარებდი. თითქმის ორი ათეული წელი მოვანდომე მხატვრული სცენარის დაწერას თბილისის ისტორიის შესახებ, რომელსაც „სინარუსის სახლი“ ვუწოდებ. გამაზღვრებელი და დამტკიცებელი სცენარი მხოლოდ წელია უცდის ეკრანისთვის, რაც შეეხება ჩემს დაინტერესებას სპორტული, კონკრეტულად საფეხბურთო თემატიკით, იგი შემთხვევითი არ განვიხილავ. ყოველ შემთხვევით თავისი სათქმელი აქვს, და მისი რეალიზაცია სირთულეებითაა დაკავშირებული. ჩემი კარიერის დასაწყისში ასეთი სირთულე, თუ უფრო ზუსტი ვიქნები, მუხრანის, საიმპერიო ცენტრში იყო 70-იანი წლების მხატვრულ კინოში, განსაკუთრებით დამწვევები რეჟისორისათვის, პრაქტიკულად ძნელზე ძნელი იყო ეროვნული, განსაკუთრებით ისტორიული ფილმით თავისი ერის სახის ჩვენება („სინარუსის სახლი“ მიხედვით თუ ვიმსჯელებთ, ქართულ მხატვრულ კინემატოგრაფიაში დღესაც არაფერი შეცვლილა). სოციალისტური რეალიზმის პრინციპებით შექმნილი სცენარების გადაღება კი, მოგახსენებთ, ზორცას და სულსაც ვეძებს. ამიტომ, ჩემი ყუარადღება სპორტული კინოში მიმართულია. ვიმედოვნებდი, რომ ფეხბურთი ეკრანზე სწორედ ის ფენომენი იყო, რომლის მიშველთაც მაყურებელს საქართველოს ისტორიის მოვუთხრობდი. დიან, ისტორიას: სტალიონი ჩემს ფილმში თბილისის ისტორიის ეპიკურული გახლდათ 30-80-იანი წლების პერიოდში. „გურია! გურია! გურია!“, როგორც მაყურებელმა იცის, არამარტო საფეხბურთო კლუბის ისტორიაა. „გაუმარტოს ქართულ ფეხბურთს!“ კი, ჩვენი ერის ისტორიის ასწლოვან პერიოდს მოიცავს. რაც შეეხება ჩემს ბოლო ნამუშევრებს „გვიკრიბება თუ არა საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატი ფეხბურთში?“ და „პირველი ეროვნული“—ეს უკვე ჩვენი ჩვენის თავისუფლებისათვის ბრძოლის რეალური ეტაპის აღმნიშვნელი ფილმებია. რა დასაძალია, მე

უწინაც და დღესაც განსაკუთრებულ უპირატესობას ვერისთვის საჭირო პოლიტიკურ ფილმს ვანიჭებ (ოღონდ უწინ „სპორტული ფილმების“ აბრა საშუალებას იძლეოდა იდეოლოგიის მკველთა ზურგს უკან დატოვებისა).

— ალბათ, ამიტომაცაა, რომ სპორტული ფილმების ციკლმა მოგახვედრათ სახელი ჩვენთანაც და საზღვარგარეთაც...

— რასაკვირველია, თქვენი განსაზღვრება „ყოველსა მოსახვედრეს“ სჯობს, მაგრამ ერთი დაზუსტებით: არც ერთი ჩემი სპორტული ფილმი ე.წ. საკავშირო ეკრანზე არ გასულა, ამიტომ „ჩვენში“ მხოლოდ საქართველოს გულისხმობს.

— ???

— განვიმარტავთ „სტალიონს“, რომელიც საკავშირო ტელევიზიის უნდა „მიეღო“, თავდაპირველად „სტალიონი“ — ოლიმპიადა“ ერქვა და ოლიმპიადა — 80-ის დასაწყისისთვის უნდა ჩამდგარიყო საბჭოთა „სპორტული“ ფილმების ცენზორებულ მშვიდობაში. მაგრამ, საკავშირო „თუჯის მუხლიან“ რედაქტორატს ეტყობა მზინცდამიანც არ მოეწონა „ლელო, ლელო, საქართველოს“ მსახურები და კიდევ ბევრი რამ. ერთი სიტყვით, ფილმი არ მიიღეს.

— კი მაგრამ, იგი ხომ სპორტული ფილმების მსოფლიო ენციკლოპედიაშია შეტანილი?

— აბა, რა გითხრათ...

— დანარჩენი ოთხი ნამუშევარი?

— ისინი მხოლოდ ქართული აუდიტორიისთვის იყო განსაზღვრული. ჩემი დრამატურული, მოსკოვში მათ სცენარებსაც კი არავინ წაიკითხავდა.

— შემოგედავებით. „გურია! გურია! გურია!“ ქართული დოკუმენტური კინოს 1984 წლის საუკეთესო ფილმად იქნა აღიარებული ყველა რესპუბლიკის დოკუმენტური სტუდიების ხელშეწყობის მიერ.

— ეს თბილისში მოხდა...

— ბატონო ალექსანდრე! თუ ამავე სტილში განვაგრძობთ ინტერვიუს, მითხარით, როგორ მოხდა, რომ ქართული რესპუბლიკური ეკრანისათვის გადაღებული ფილმი „გაუმარტოს ქართულ ფეხბურთს!“ იტალიის კინოფესტივალზე „ალმონდა“ სადაც „გრანპრი“ დაიმსახურა?

— აშხაბადში ფილმმა ბრინჯაოს მედალი მიიღო და პალერმოს ფესტივალის გენერალური დირექტორის მოთხოვნით კონკურსში ჩარიცხეს.

— და მიუხედავად ყველაფრისა, თქვენს წმინდა „რესპუბლიკური ეკრანის“ „სპორტული რეჟისორი“ ბრძანდებით?

— დიან! და ამით ვამაყობ კიდევ მეტიც, სხვებსაც მოეუწოდებ: ამირანის სამშობლოში უფრო

საჭირონი ვართ, ვიდრე მის ფარგლებს გარეთ. „სტალიონი“ — საკავშირო ტელევიზიის საზღვარგარეთ პრემიული პროდუქციის შექმნამდე ჯერ გრძელ ვნა გასაღული (კონკრეტული იბადება: საჭიროა კი ეს გზა?).

— ალბათ, კინოს ისტორიაში იშვიათია შემთხვევა, როდესაც 12-წუთიანი ფილმს, ფაქტობრივად კინოურნახლს, ასეთი ქმედითი ზე-

გავლენა მოახდინოს საზოგადოებრივ პროცესებზე. ეროვნულ ჩემპიონატზე ამ პროცესის ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს მოვლენად ვთვლი. ხართ კმაყოფილი მიღწევით?

— ჩვენს გამარჯვებაში ექვე ერთი წამითაც არ შემატრია.

გნებავთ მომავლის ამბავსაც ვიწინასწარმეტყველებთ: დარწმუნებული ვარ ფიფქო-უფიფქო ნამდვილი წევრები გავხდებით და ეს საქართველოს უფრო გააცნობს მსოფლიოს, ვიდრე „სტალიონის“ ყველა მონაბოვარი“ ერთად აღებულა.

— ნება მომეცით, შეკითხვების დატეხვას პროფილი შევუცვალო. ბატონო ალექსანდრე! თქვენს საქართველოს საფეხბურთო ფედერაციის ერთ-ერთი მესვეური ბრძანდებით. ამასთან დაკავშირებით რას გვეტყვოდით?

— მეც ნება მიბოძეთ ტონი შევცვალო.

ჩვენი თავისუფლების ერთი მშვენიერი ფორმათაგანი, სუვერენული საფეხბურთო სამყარო უკვე შექმნილია! ჩვენ ამით ვამაყობთ და, რაც მთავარია, არავის არ მივცემთ მისი დისკრედიტაციის, მით უფრო ჩაშლის უფლებას. მინდა, გაგახსენოთ ჩემი ფეხბურთელის იან კოციანის სიტყვები. აი, რა უპასუხა მან კორესპონდენტს, რომელმაც გაოცება გამოთქვა ჩემი სლოგანის: გუნდის მრულადი დასაჯი კარგი თამაშის გამო: „დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა ჩემთვის-სლოგანში მონაბოვარი პოლიტიკურ ცვლილებებსაც. ფეხბურთელები გახდნენ უფრო თავისუფალი, უფრო ყურადღებიანი და, რაც მთავარია, ბედნიერი. ამან ყველაფერი ჩვენზე დადებითად იმოქმედა“.

— ერთი ტრადიციული შეკითხვა. კინოში თქვენი მოღვაწეობის განმავლობაში, რომელ ფილმთან

გაქვთ დაკავშირებული ყველაზე დიდი სიხარული და ყველაზე დიდი წყენა?

— მეც ტრადიციულად ვიბასუხებ: მშობელს ყველა შვილი უყვარს. თუმცა, როდესაც შეგხვდებით ანმა კიაზომ — ჯემალ მდივანმა ეროვნული სტადიონის შუაგულში მდგარმა „თავისუფლება“ იმღერა ფალიაშვილის „დასიდან“, გამოვიტყდებით, ჩემს ორნაწილიან ფილმს 50-სერიან არც ერთ შედეგზე არ გავცვლიდი.

რაც შეეხება წყენას, „დავივიწყეთ, რაც იყო...“

— მოდი, წყენას ამჯერად ნუ „დავივიწყებთ“. იქნებ, თქვენს მაგალითზე სხვებმაც ისწავლონ ბაჟა...

— კეთილი, მართლაც, ცოდვის დამოღვა, მეორე ცოდვაა. პარადოქსალურია, მაგრამ ყველაზე დიდი წყენა დაკავშირებულია ფილმთან „გაუმარტოს ქართულ ფეხბურთს!“ და ისიც ჩვენთან, საქართველოში! ჯერ ერთი, ჩემი ფილმისათვის საგანგებოდ დაწერილი სიმღერა, რაც ფილმის ფინალს წარმოადგენდა, ფილმის ეკრანზე გამოსვ-

ლაშქრით ერთი სპორტული ტელეგადაცემის ავტორებმა მიითვისეს, მეორე აქვე მოგვეგვიდაცენ პრესაში და გადაცემაში „45 წუთი“, თუმცა, საგანგებო კომისიამ სიმართლე დაადგინა და დამნაშავენი ამხილა. ბოლოში კი დღემდე ველოდებით...

მეორე ფაქტი კი იმდენად უპირველდენობაა, რომ შეიძლება, არც კი დამიჯეროთ.

— ალბათ, ამიტომაცაა, რომ სპორტული ფილმების ციკლმა მოგახვედრათ სახელი ჩვენთანაც და საზღვარგარეთაც...

— რასაკვირველია, თქვენი განსაზღვრება „ყოველსა მოსახვედრეს“ სჯობს, მაგრამ ერთი დაზუსტებით: არც ერთი ჩემი სპორტული ფილმი ე.წ. საკავშირო ეკრანზე არ გასულა, ამიტომ „ჩვენში“ მხოლოდ საქართველოს გულისხმობს.

— ალბათ, ამიტომაცაა, რომ სპორტული ფილმების ციკლმა მოგახვედრათ სახელი ჩვენთანაც და საზღვარგარეთაც...

— რასაკვირველია, თქვენი განსაზღვრება „ყოველსა მოსახვედრეს“ სჯობს, მაგრამ ერთი დაზუსტებით: არც ერთი ჩემი სპორტული ფილმი ე.წ. საკავშირო ეკრანზე არ გასულა, ამიტომ „ჩვენში“ მხოლოდ საქართველოს გულისხმობს.

— ???

— განვიმარტავთ „სტალიონს“, რომელიც საკავშირო ტელევიზიის უნდა „მიეღო“, თავდაპირველად „სტალიონი“ — ოლიმპიადა“ ერქვა და ოლიმპიადა — 80-ის დასაწყისისთვის უნდა ჩამდგარიყო საბჭოთა „სპორტული“ ფილმების ცენზორებულ მშვიდობაში. მაგრამ, საკავშირო „თუჯის მუხლიან“ რედაქტორატს ეტყობა მზინცდამიანც არ მოეწონა „ლელო, ლელო, საქართველოს“ მსახურები და კიდევ ბევრი რამ. ერთი სიტყვით, ფილმი არ მიიღეს.

— კი მაგრამ, იგი ხომ სპორტული ფილმების მსოფლიო ენციკლოპედიაშია შეტანილი?

— აბა, რა გითხრათ...

— დანარჩენი ოთხი ნამუშევარი?

— ისინი მხოლოდ ქართული აუდიტორიისთვის იყო განსაზღვრული. ჩემი დრამატურული, მოსკოვში მათ სცენარებსაც კი არავინ წაიკითხავდა.

— შემოგედავებით. „გურია! გურია! გურია!“ ქართული დოკუმენტური კინოს 1984 წლის საუკეთესო ფილმად იქნა აღიარებული ყველა რესპუბლიკის დოკუმენტური სტუდიების ხელშეწყობის მიერ.

— ეს თბილისში მოხდა...

— ბატონო ალექსანდრე! თუ ამავე სტილში განვაგრძობთ ინტერვიუს, მითხარით, როგორ მოხდა, რომ ქართული რესპუბლიკური ეკრანისათვის გადაღებული ფილმი „გაუმარტოს ქართულ ფეხბურთს!“ იტალიის კინოფესტივალზე „ალმონდა“ სადაც „გრანპრი“ დაიმსახურა?

— აშხაბადში ფილმმა ბრინჯაოს მედალი მიიღო და პალერმოს ფესტივალის გენერალური დირექტორის მოთხოვნით კონკურსში ჩარიცხეს.

— და მიუხედავად ყველაფრისა, თქვენს წმინდა „რესპუბლიკური ეკრანის“ „სპორტული რეჟისორი“ ბრძანდებით?

— დიან! და ამით ვამაყობ კიდევ მეტიც, სხვებსაც მოეუწოდებ: ამირანის სამშობლოში უფრო

მარია“ იყო და ამჟამად იმავე სტადიონში იმყოფება. ისე რომ ცხვირით, ყურითა და თვალით სანულად უნდა დაფარქვით. ჩემი აზრით, ქართულ მხატვრულ კინოში ჩვენი სწავნილის საქართველოზე უფლებდელია დალატის ტოლფასია. მე ვვლდისმომბ არა ფსევდოსტალიონული ე. ი. არაფაქტობრივ მოვლენათა ეკრანულ „გამბატურლებას“, არა ლიტერატურული (უმეტესწილად, სტალიონი ეპოქის). ნაწარმოებების ეკრანისაიას (ასეთებიც თითზე ჩამოსათვლელია), არამედ მყარ ისტორიულ საბირველზე აგებულ კინონაწარმოებს, აბა, გადავხედოთ ჩვენი ლენინის ორდენისათვის კინოსტუდია „ქართული ფილმის“ 1985-90 წწ. („პრესტროიკის“ ხუთწლიანი) განხორციელებულ გეგმას, ან სამომავლო პერსპექტივას.

ისტორიული ფილმების სიძვირე, ჩვენს ადმინისტრაციულად და პოლიტიკურად დისკრედიტირებულ ლენინის ორდენის დროინდელ კინომსავე, მხოლოდ თავის გასამართლებლად სჭირდებათ: ბევრი სხვა უნარის ფილმი არანაკლებ ძვირია და ჩვენი ეროვნული მონაბოვანის სრულიად გამოუსადეგარი... საოცარია: „სინარუსის სახლი“ დისკომინაციის დაწყების დღიდან სსრკ-ში 4 გენერალური მდივანი გამოიცვალა, საქართველოში 3 „პირველი“ მხოლოდ... ჩვენი ვაიკინოზემდღვანელობა კვლავინდებურად ნომინალურულ საგარეოებს ცრეკს!

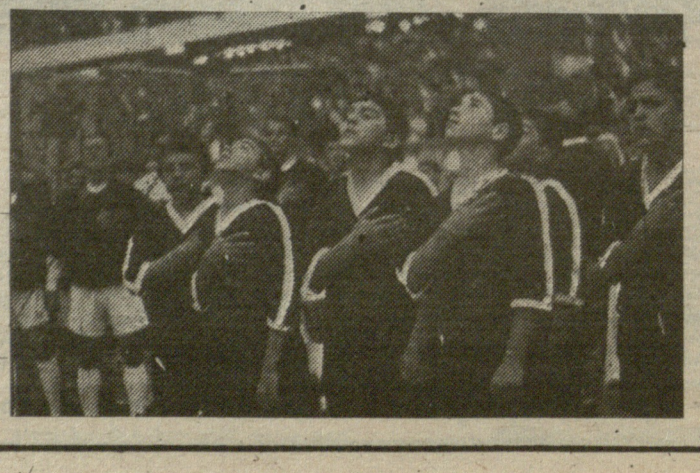
ამას წინათ ტელეგადაცემა „თბილისი და თბილისელები“ მაყურებლებს შესთავაზა: თბილისთან დაკავშირებული საინტერესო და სენსაციური ამბები მოგვწოდეთო. მინდა ამ გადაცემის ავტორებს მივმართო: ამდენი წელია თბილისთან დაკავშირებულ სცენარის გამო პრესაში, სხვათა შორის, ზოგიერთ ტელეგადაცემაში, რადიოში ასეთი ამბავი ატეხილი. ესეც თქვენი სენსაციაა. ფილმი ეკრანზე მარშან უნდა გამოსულიყო.

დღეს ყველა „კავკასიურ სახლზე“ ლაპარაკობს, მაგრამ ნუ დავაფიქვებთ, რომ ეს „სახლი“ უღელაქალაქოდ არ არსებობდა და ვერც ვერსადღეს იარსებებს. ამიტომ ორმად ვარ დატყუებული (და ჩემს რწმენას უამრავი პატრიოტი ამარტებს „სინარუსის სახლის“ პრესაში მხარდაჭერით, ბანკში ანგარიშის გახსნის მოთხოვნით და ბევრი სხვა აქციით), რომ დიდი მნიშვნელობა აქვს არა მარტო ყოველი ქართველისათვის, არამედ ყველა კავკასიელისთვის, მხატვრული კინოს ერთი ვაჩვენოთ, თუ რატომ იყო თბილისი — სინარუსის სახლი; მთელი კავკასიის სეფე-ქალაქი, რომლის ღირსეული შვილი ბევრი არაქართველიც იყო. „ყაზარმული სოციალისმის“ პირმშოს, ქართულ კინობიუროკრატის კი მინდა ილია გავახსენო: „ტფილისი ჩვენი მშობლიური ქალაქია, ყველაზე ვინც აქა ვმობილვართ, აქა ვცხოვრობთ, აქა ვტრიალებთ, — რა მიღობისაც ვინც იყოს კაცი, — მისი შვილები ვართ და სამსახურ უნდა გავუწიოთ“; თუ რა სამსახური უნდა გავუწიოთ თბილისს ქართულმა მხატვრულმა კინემატოგრაფმა, „წარმოიდგინოს თვითონ მკითხველმა“.

— გვადლობთ. ვისურვებთ წარმატებას.

სწარმოებზე:

- 1) კლავი ფილმისთვის „სინარუსის სახლი“.
- 2) კადრი ფილმიდან „გაუმარტოს ქართულ ფეხბურთს“.
- 3) კადრი ფილმიდან „პირველი ეროვნული“.

პარტოპაღიდაბლობა! — უსიყვარულოდ?

ნუ მრავლნი მშობლებით, ძმანო ჩემო! უწყოდეთ, რამეთუ უდიდესი სასჯელი მოვიდეთ

(იაკობის ეპისტოლე, 8,1).

წავიკითხე ამა წლის „ახალგაზრდა ივრელო“ 1 ნომერის ნომერში გამოქვეყნებული მერაბ სულაქველიძის წერილი „ზე ნაყოფით შეიცნობს“. გავიგინდი, შეგძრწუნდი და შემიშინდა: ნუთუ ჩვენი ცოდვები იმით ზოგვეკითხება, რომ ახლადფეხადგმული ქრისტიანობა—ჩვენი წმინდა მართლმადიდებლური აღმსარებლობა, ჩვენივე სულიერი თვითმყოფადობის ახალ დამტკიცებელ ბუნებრივად იქცევა?

ზემონხებული წერილის ავტორისათვის, ვეუბნებ, რომელიც სხვა არ არის რა, თუ არა ქრისტიანული უცხოთშეწყნარებლობის თანამედროვე, ცივილიზებული სახესხვაობა (სხვა საქმეა, ვისგან და როგორ მანინჯდება იგი), — დაახლოებით ისეთივე საფრთხილზეა, როგორც 10—20-იანი წლების ორთოდოქსი ბოლშევიკისათვის „კაპიტალიზმი“ ან „იმპერიალიზმი“.

მერაბ სულაქველიძე ქართველ ერს, განსაკუთრებით კი მის ინტელიგენციას, ახალ მწურთხენულ მოვლენებში და პირველი ცოდვა, რომელსაც იგი გვიკვირებს (ნეტავ რამდენ ცოდვას გვაპატიებს?), ჩვენი უმოძღვრობაა. ნეტავ ჩვენი ეკლესიის რომელმა მოძღვარმა აკურთხა მერაბი, რომ ამგვარი რამ ეწერა და ექვეყნებინა? ნუთუ ესაა ქართული ეკლესიის პოზიცია? ვინც სიონის საკათედრო ტაძარში თუნდაც ერთხელ მინც დასწრება ქართული ეკლესიის მწყემსთათვის ქადაგებას, დამთავრებდა, რომ — არა! ჩვენს განუკითხობას რა გუთხრა, თორემ წესიერ ქვეყანაში ანტიმეტიზმის, ანტიკათოლიციზმის და შვარზმული „ღვთისმეტყველების“ ამგვარი გადმართვისათვის კაცს ალბათ სამართალოში მისცემდნენ და პასუხს აგებინებდნენ...

წერილის ავტორიანობა დაე ისევ ეკლესიის მესვეურებმა განსაჯონ. ჩვენ არც საამისო მოცალოება გავაჩნია, არც მოწოდებდა და არც საღმრთისმეტყველო კომპეტენცია. ჩვენ მხოლოდ პირადი შთაბეჭდილების გადმოცემის ნება გვაქვს და შეგვიძლია ვიკითხოთ: რატომ მინცდამინც ანაფემატოზები უნდა დავცეს-ხოთ გათლოდე ეკლესიას, სოლო რუსეთს — დამსჯელ — პროკურორული „პრაესლაგა“? ხომ არა ეს ყოველივე სულიერი პასაჟობის და ინკვიზიტორობის დაუძლეველი წყურვილის გამოვლინება? რაც თვით შუა საუკუნეებში არ გვიკეთებია, დღეს ხომ არ უნდა ავიზოლოროთ? ვინა სათუთა, რომ „აზროვნების თავისუფლებით და რელიგიური ტოლერანტობით აიხსნება ის გარემოება, რომ ე. წ. სინოდიკონდანი, რომელიც ლატურული მიზნებით იყო თარგმნილი XII საუკუნეში, ამოგდებულ იქნა ფინოსოფოს ითანე იტალოსის წინაღმდეგ მიმართული კურიოზული დებულებანი ანუ ანაფემატოზები. მწვავე თეოლოგიური პოლემიკა და კრიტიკულ — თბოზიციური ზომიანობები ეროვნულ წიაღში აქტიურად არა თუ არ განვიტარებულა, მისი განხილვის საჭიროებაც კი, როგორც ჩანს, იდიოზურად იყო მიჩნეული“ (გ. კალანდარიშვილი, ბიბლიის ლიტერატურული ადაპტაცია ქართველ რომანტიკოსთა პოეზიაში, მაცნე, № 1, 1981).

გესმით? თ-დი-ო-ზ-რად! — ამას ქვანიც კი ღდაღებენ!

მერაბ სულაქველიძის წერილმა ერთი ძველი, V საუკუნის ქრისტიანული პოემა — „საქმენი კვიპრიანისი და სინანული მისი“ — გაგვხსენა: წარმართულ მაგიაში ოცნებანი განსწავლის შენდგომ,

კვიპრიანე ბოლოსდაბოლოს, სატანისაგან აუდიენციის მოწყობის ღირსი გახდებოდა; პოემაში აღწერილია სატანის პორტრეტი. იგი ევდოკიას ღმერთით (მიიჩნევენ პოემის ავტორად; პოემის ძველი ქართული თარგმანი სიღვთისმეტყველო კრებულის 1988 წ. III ნომერში კომენტარებშია გამოქვეყნებული) პელიძემ, პირველივე იგი უბუჯია, ოქროვან ტახტზე ზის, ბრწყინავს, ციმციმებს, ლითუფერობს; სატანა იმითა ძლიერი, რომ ღმერთს ბაძავს. სხენებული წერილის ავტორი — მორწმუნე სუბიექტიც ბრწყინავს, ელავს საღმრთო წერილის მარგალიტებით, წმინდა მამათაგან დამოწმებული ციტატებით, მსოფლიო ბატონობა ანაფემატოზებით, რუსული ეკლესიის სიბრძნით და თქვენ წარმოიდგინეთ, — ნუ დაეწამებთ კოსმოპოლიტობას, — რუსი — უბრძნისი „მეგლის წერიტა“ კი. მაგრამ მაინც აშკარად ეტყობა, რომ ეს ამოღენა სამაჟულბი მხოლოდ ყალბი ბრწყინვალეების მოძიანია; ზედმეტი არგუმენტები ხომ არგუმენტთა სიყალბეს მოწმობს, წერილი სიძულვილის, უნდობლობის, სისასტიკისა და რევენსიზმის დაუოკებელი ენისაგან გაქვეყნებულა. ამიტომ გვგონია, რომ წერილის ავტორის სარწმუნოება უსიყვარულო სარწმუნოებაა.

ჩანს, თავის დროზე ბატონ შერაბს თავის სულიდან გაუღდებინა ეშმაკი, სწორედაც მოქცეულა, მაგრამ ალბათ შინაგან უქმობას მიეცა, ანუ „გარეშე საქმეში“ გამო საკუთარი სულიერი სრულყოფისათვის ვეღარ მოიცილა მართლმადიდებლობის მოსარჩელის სტატუსის ნაძიებლობაც მთლიანობის ბრალია. უქმ მორწმუნეებზე კი აი რას ამბობს სახარება: „ხოლო რაყამს სული იგი არაწმიდაი გამოვიდის კაცისაგან, მიმოვლან ურწყულთა ადგილთა და ეძიებან განსუენებასა და არა პოვის, მაშინ თქვის: მივიქცე სახით ჩემდა, ვინაიკა ვაროვედ; და მორაივიდის, პოვის იგი მოცალე, განსუენებული და შემკული. მაშინ წარვიდის და მოიყვანის მის თანა სხუანი შეიღნი სულნი, უბოროტეს მისა და მოვიდის და დაეკვიდრის მუნ. და იქმნის უკუანასქელი კაცისაი მის უძვირეს პირველისა. ესრეთ ეყოს ხათესაგსა ამასკა უქეთურსა“ (მათე, 12, 43—45).

ჩვენი მხრივ მერაბ სულაქველიძის ვურჩევდი, რომ რუსულ-სტალინური ღვთისმეტყველებაში გაწაფვის ნაცვლად, ქართული სულიერობის გულმოდგინე გამოძიებას შესდგომოდა; და ეს საქმე მც უნდა დაიწყოს „ეგისტრირებულ“ მსოფლიო მართლმადიდებლობაში, რომელშიც ამგვარ „ეკუმენიზმს“ და „ტოლერანტობას“ წაწყდებოდა: „ხოლო გამოჩენილი არა შენი არს, არამედ ვითარცა უფალმან გიბრძანოს“...

და როდესაც მ. სულაქველიძე ვაქა-შეგვალამდე შიდაწევს და წაიკითხავს „ჩვენ ვიტყვით, კაცნი ჩვენა ვართ“... — აი მაშინ კი გულგანთბარი საბოლოოდ შეაქცევს ზურგს მსოფლიო ფანატისკთა ხროვას და იესო ტკბილს დაუმეგობრდება...

შესაძლოა მ. სულაქველიძე მხოლოდ ბრმა იარაღია მათხელში, რომელიც რამდენიმე ეშელონად დგანან მის ზურგსკან და შვარზმულ — ბოლშევიკური „ქრისტიანობის“ რეგენერაციის გზით სურთ ქრისტიანული დასავლეთიდან რომავალი სულიერი არტერია გადარევიციონ და ამით აღისრულონ შორსგანზრახული „ერთმორწმუნული“ მიზნები.

„საჯენ უფალო, მავნებლნი ჩვენი, და ბრძოდე მბრძოლთა მათ ჩვენთა“... ამინ.

კარტული ემიგრანტული ლიტერატურის გამოცემა ახალგაზრდა ივრელოში

2. ვიქტორ ნოზაძე — 6 ტ.
3. ზურაბ ავალიშვილი — 2 ტ.
4. მისაქო წერეთელი — 2 ტ.
5. ალექსანდრე მანველიშვილი — 5 ტ.
6. კოსტანტინე სალია — 1 ტ.

მწერლობა

1. შალვა ამირეჯიბი — 1 ტ.
2. გიორგი გამყრელიძე — 1 ტ.
3. გიორგი ყიფიანი — 1 ტ.
4. გვი კობახიძე — 1 ტ.
5. თამარ და აკაკი პაპაევი — 3 ტ.
6. სტეფანე კასრაძე — 1 ტ.
7. სიმონ ბერეჟიანი — 1 ტ.
8. გვიგოლ რობაქიძე — 1 ტ.

პოლიტიკა

1. ნოე ჟორდანიას — 2 ტ.
2. ნოე რამიშვილი — 1 ტ.
3. ალექსანდრე ასათიანი — 1 ტ.
4. სპირიდონ კეღელი — 1 ტ.
5. კარლო ჩხეიძე — 1 ტ.
6. ირაკლი წერეთელი — 1 ტ.
7. აკაკი ჩხენკელი — 1 ტ.
8. ევგენი გეგეჭკორი — 1 ტ.
9. კოსტანტინე კანდელაკი — 1 ტ.

მეცნიერება

1. ევგენიე თაყაიშვილი — 2 ტ.

პარტული ემიგრანტული ლიტერატურის გამოცემა ახალგაზრდა ივრელოში

- მეცნიერება**
1. გიორგი კვიციანიძე — 1 ტ.
2. ალექსანდრე ზაქარაიძე — 1 ტ.
3. ვლასა მგელაძე — 1 ტ.
4. მერაბ კვიციანიძე — 1 ტ.
5. რევაზ გაბაშვილი — 1 ტ.
6. ალექსანდრე ზალდასტანიშვილი — 1 ტ.
7. დიმიტრი შალიკაშვილი — 1 ტ.
8. ალექსანდრე სულხანიშვილი — 1 ტ.
9. ილია კუჭუხიძე (მინდია ლაშაური) — 1 ტ.
- პირველი ტომი, რომელშიც შეტანილია ევგენიე თაყაიშვილის ემიგრანტული ნაწარები უკვე გადაცემა წარმოებას და უახლოეს ხანში მიიღებენ მას ხელისმომწერლები. ნაწარედგვა ყოველწლიურად 6-7 წიგნის გამოცემა. შემდგომში ცალკეული თემატური სერიების მიხედვით ტომეულგებს დებედავენ გამოცემლობები: „მეცნიერება“, „საქართველო“ და „მერანი“.
- ჩვენი მისამართი: თავისუფლების მოედანი № 4, ტელ. 98-80-57. კომპიუტერული ფირმა „სადარა“.

დაევა ნომარში

გთხოვთ, თქვენი გაზთვის საშუალებით ეს დებევა გაცნოთ საქართველოს მშრომელებს. აჭარაში 28 ოქტომბერს არჩევნები ჩატარდა კანონიერების სრული დარღვევით, დიქტატით, ძალმომრებითა და დაშინებით. საქართველოს ისტორიის პერიოდში პირველად მოგვეცა შესაძლებლობა აგვეჩინა კომპარტი ეროვნული პარლამენტი, და როდენ გულსატკეპნი, რომ ზოგიერთი რეგიონის მშრომელებმა ვერ უპასუხეს დროის მოთხოვნებს. მათ შორის, სამყურბაროდ აჭარაცაა. აჭარის პარტიის მშრომელ ხალხს უსამართლობისა და უკანონობის

გამო რწმუნდაკარგულგებს, თვალში ნაცარი შეაყარეს და მოლატის როლში გამოგვიყვანეს. ეს დალატი გამოწვეულია არა აჭარის მშრომელთა, არამედ აჭარის იმ პარტიულ საბჭოთა ბიუროკრატის მიერ, რომელმაც თვალთმაქცობით, ყალბი შეპირებებითა და მუქარით შეძლეს პარლამენტში უღირსი დეპუტატების გაყვანა. ასეთ ბიუროკრატის წლების განმავლობაში მართავდა ზემდგომი მფთა ხალხის დასამონებლად და ეროვნული მოძრაობის საზიანოდ.

ისტორიის მანძილზე სისხლთ

მოკვებულნი გმირული სულსკვეთების მქონე აჭარას, ზვარაკად შეწირული ეროვნული გმირის სელომ ხიმშიაშვილის შთამომავლობას ეს არ გვეკარებოდა. მალეობა ღმერთს, რომ გამარჯვება მინც მოპოვებულა, რასაც გულით ვულოცავ ჩემს ერს, მაგრამ გასაუთებელი ბევრია და აუცლებელია დროულად შევიკრათ ერთ მუშტად ბედნიერი მოძავლისათვის.

ღმერთი იყოს ჩვენი მფარველი.

სიმონ შარაძე,
სრულიად საქართველოს სელომ ხიმშიაშვილის საზოგადოების თავმჯდომარე, ეკონომიკურ მეცნიერებათა კანდიდატი, დოცენტი.

თბილისის ივანე ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორი ანდაღებს, რომ წერითი გამოცემა ქართული ენისა და ლიტერატურაში მომავალ სასწავლო წელს ჩატარდება ახლებურად — აბიტურიენტი დაწერს არა ერთ თხზულებას, არამედ უპასუხებს კონკრეტულ საკითხებზე პროგრამის ფარგლებში.

აბიტურიენტებს საწერად მიე-

თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის განხილვა

ცემათ ხუთი სხვადასხვა ტიპის საკითხი. საკითხთა შესაძლებელი განაწილების შესახებ დაწვრილებით იხილეთ პროფ. კ. დანელიას წერილი: „ახალგაზრდა ივრელო“, 25 ოქტომბერი, 1990 წ.

რექტორი ატი

თავი შენი“ (1988 წ. 28 თებერვალი): ამ უკანასკნელის გამოქვეყნების დღეს ლექსი დაწვრილ (ადრეც, და მერმეც, ბევრი დამწერია), თუმცა, სწორად მაქვს რა გაცნობიერებული „სახეებით აზროვნე“

1990 წელი, 16 თებერვალი

კაცი, რომელმაც იცის მხოლოდ ცნება აღმართის, კაცი, რომელსაც აღარ ესმის დაღმართის ცნება, კაცი, რომელმაც იცის გეგმა მწარე სამართლის, ვინც აღახრულა ამ მირაჟში ღვთიური ნება,

მოდრეკა ვისიც მიუვალი არის მტერთათვის, ვინც სახობით მოიღანდა ჩვენთვის ტარობის, ვინც ვადახსნა გული გულით ვნებულ ერთათვის, ვინც უარი თქვა სიამეზე ამ სამყაროში,

დამუშვარებით ვინაც მისი მოგვცა ზიარი, ზენარობით იმარტვილა სხვათა ცოდვებით, ვინაც აიღო და იტვირთა ჩვენი ზიანი, ვინაც აგვიხსნა ცათა შინა კაცთა ბოდვები,

მას თუ არ ვწყალობთ, არ ვიკვირვით ბედი გამწყრალი, ან რად გვწყალობდეს, ვით დაეკარგეთ ბედის წყალობა, აქეთ მიიწი, მოიწიე შენი თავს საწყალო, და მოვიწიროთ, მოვიწიროთ ეს საწყალობა,

რათა არა ვთქვათ, დღეობილებს გავხვდით კრებულნი, რაც გვიცხვარია, გვიცხვარია ყოველ გვიან დღეს... ჩვენ მოვალდობთ ერთხანეთი ვაძარცვებულნი, რამ ერთხანად აღგვიგება არ დავგვანდნის“.

პარანა მანცინი
1988 წელი, 28 თებერვალი

რეპორტი

ქვემოთ მოტანილი ბარათი და ლექსი წლეულს, 16 თებერვალს, გაზეთ „კომუნისტის“ რედაქციაში მივიტანე და ბატონ შოი ლარცულიანს დაუტოვე. ბატონი შოი თბილი გათკეპილ შემეხდა, — ერთი მოულოდნელი იყო მისთვის რედაქციაში ჩემი გამოჩენა... ლექსით.

დღეს ამ ბარათისა და ლექსის დაბეჭდვა იქნებ ანაქრონიზმიც კი იყოს, მაგრამ უკვე გამარჯვებულ, აღსაყარებელს ზღურბლთან მყოფ ბატონ ზვიად გამსახურდიას, გულწრფელ მილოცვასთან ერთად, მიინდა ვუსურვო, რომ არასდროს დაეიწყებოდეს ის, რაც მან აქამდე ნებისმიერ ჩვენთაგანზე უკეთ უწყობდა — რაოდენ მძიმე, ძვილი და ცოდო-მადლიანი ყოფილა, თბილისში ყოფნა...!

5 ნოემბერი, 1990 წ.

...გაზეთ „კომუნისტის“ ა. წ. 16 თებერვლის ნომერში დაბეჭდვა ბატონ ზვიად გამსახურდიას წერილი „შეიცან სკამი შენი, ანუ ებეც თქვენი გარდაქმნა“, რომელმაც არის პასუხა იმავე გაზეთში დაბეჭდულ წერილზე — „შეიცან

ბის“ ჩემული მწერი შეხადლებლობანი, დაბეჭდვის პრეტენზია (თითო-ორთა თარგმანის-გარდა) არახდროს გამჩენია...!

1990 წელი, 16 თებერვალი

კაცი, რომელმაც იცის მხოლოდ ცნება აღმართის, კაცი, რომელსაც აღარ ესმის დაღმართის ცნება, კაცი, რომელმაც იცის გეგმა მწარე სამართლის, ვინც აღახრულა ამ მირაჟში ღვთიური ნება,

მოდრეკა ვისიც მიუვალი არის მტერთათვის, ვინც სახობით მოიღანდა ჩვენთვის ტარობის, ვინც ვადახსნა გული გულით ვნებულ ერთათვის, ვინც უარი თქვა სიამეზე ამ სამყაროში,

დამუშვარებით ვინაც მისი მოგვცა ზიარი, ზენარობით იმარტვილა სხვათა ცოდვებით, ვინაც აიღო და იტვირთა ჩვენი ზიანი, ვინაც აგვიხსნა ცათა შინა კაცთა ბოდვები,

მას თუ არ ვწყალობთ, არ ვიკვირვით ბედი გამწყრალი, ან რად გვწყალობდეს, ვით დაეკარგეთ ბედის წყალობა, აქეთ მიიწი, მოიწიე შენი თავს საწყალო, და მოვიწიროთ, მოვიწიროთ ეს საწყალობა,

რათა არა ვთქვათ, დღეობილებს გავხვდით კრებულნი, რაც გვიცხვარია, გვიცხვარია ყოველ გვიან დღეს... ჩვენ მოვალდობთ ერთხანეთი ვაძარცვებულნი, რამ ერთხანად აღგვიგება არ დავგვანდნის“.

პარანა მანცინი
1988 წელი, 28 თებერვალი

კოსტანტინე

კოსტანტინე

თავისუფლების და...

(სხვა გაზეთებიდან)

ათი წელი... ორჯერ განსჯისათვის

ოცდათექვსმეტი წლის ოკლაპომელ რენდი ბოულეს (საკლესის ცნობა) ძვირად დაუჯდა სუსტი სქესის წარმომადგენლობის განხორციელება. ორი უცნობი ქალისათვის წელსქვემოთ ხუმრობით (მისი თქმით), ხელის შემოკვრისათვის ქალაქ ტულსის რაიონულმა სასამართლომ მას ათი წელი (!) თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯა. ბოულესის პირველი „მსხვერპლი“ მას ვსოლენი უფროსების პასუხად თავში ქოლგა უთავაზა, რის შემდეგაც ბოულესი თვალს მოეფარა. მაგრამ ორ საათში ის მაინც დააკავა პოლიციამ — ამჯერად მეორე ქალის განცხადების გამო, რომელმაც ასევე ვერ გაიგო უცნობი მამაკაცის „აღერისი“.

კაპრალს აღარ ელივება

ერთ მშვენიერ დღეს არგენტინის პატარა ქალაქ ლას-პალმას მოედანზე (გაზეთ „ტრუდ“-ის ინფორმაცია) პატარა მონატულ ჯიხურებში კბილის ელექსირი განმოჩნდა, რომელსაც გულმოდგინედ სთავაზობდნენ გამწვლეულ-გამომწვლელს — ელექსირი, — ირწმუნებოდნენ მისი გამყიდველები, — სასწაულს ახდენს, საკმარისია ორჯერ გამოივლო პირში და კბილები მარგალიტებს ემსგავსება. აქვე იდგა ელექსირის სასწაულმოქმედების ცოცხალი დასტური — კაპრალი ემილიო გონსალესი, რომელიც გამწვლეულ-გამომწვლელს უღმირდა და მართლაც საოცრად ქათქათა კბილებს უჩვენებდა. ელექსირმა განსაკუთრებით ქალებში მიიზიდა. ის მართლაც მშვენიერად ათეთრებდა კბილებს და უად... მხოლოდ... 2 დღით. მესამე დღეს კი კბილები შავდებოდა და იფშვებოდა. თუმცა მანამდე საქმის ნება ელექსირი მთლიანად გაყიდეს და უკვალოდ გაქრნენ. ესაა უფრო გაზეთი „პისი“ იუწყება, რომ მათ განსაკუთრებული გულმოდგინებით კაპრალი გონსალესი ეძებს.

როდის დავლით ჩი?

დაიღ ბრიტანეთის მცხოვრებთა ჩიის სიყვარული კიდევ ერთხელ დაადასტურა პოპულარული ინგლისური ჟურნალის „ჩეტ“-ის მიერ ინგლისელ ქალებს შორის ჩატარებულმა გამოკითხვამ (გაზეთ

„სოვეტსკაია ტრავოვლას“ ინფორმაცია). მშვენიერი სქესის წარმომადგენლებს მიიჩნიათ, — წერს „ჩეტ“-ი, რომ ჩიი სასიამოვნო დასალევია როგორც ბედნიერების წუთებში, ისე ცხოვრებისეული სითუღუღების დროსაც. გამოკითხულ ბრიტანელ მანდილოსანთა სამმა მეოთხედმა შემთხვევით როდი განაცხადა, რომ სტრუქტურულ სიტუაციებში ისინი სწორედ ამ სასამელოს მოთხოვნილებას გრძობენ. განსაკუთრებით კი ჩიი მათთვის ცუდი ამბების შეტყობისას ხდება საჭირო.

კითხვებზე, თუ ვისთან სურდათ ჩიის სუფრასთან ჯდომა, სუსტი სქესის წარმომადგენლებმა პირველ ადგილზე დააყენეს დედოფალი ელზაბეტა II, მეორეზე — ცნობილი მომღერალი კლოდ რიჩარდი, მესამეზე კი, დიდი ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრი მარგარეტ ტეტჩერი.

სიბავშვები ხელს უწყობს... შოგადროვის ამაღლებას

სომხეთში 1 ნოემბრიდან მთელი რიგ პროდუქტებთან ერთად სიბავშვებიც ტალიონებით იყიდება (სკოლამოძოლსკაია პრავდას“ ინფორმაცია) თუმცა სხვა რესპუბლიკებისა თუ ქალაქებისგან განსხვავებით, სადაც სიბავშვები მხოლოდ სრულწლოვანებზე ვასტევენ, სომხეთში ყველას, თვით ახალშობილებსაც კი ეკუთვნის თვეში 6 კოლონი სიბავშვი. როგორც ამ ინფორმაციის ავტორი ვ. ალიბაიანი წერს ეს ძალზე ჰუმანური, რადგან მას, მაგალითად, ოჯახში მეუღლე და ორი არასრულწლოვანი ვაჟი ჰყავს, რომლებიც სიბავშვს არ ეწევიან, ისე რომ თვეში ალოიანი 24 კოლონი სიბავშვს უთუოდ იმყოფინებს. აი, მის მეგობარს კი ცოტა უფრო რთული მდგომარეობა აქვს, რადგან მას მხოლოდ ერთი გოგონა ჰყავს და ცოლიც ეწევა. თუმცა გამოსავალი მასაც მოუძებნია. პირველი ნოემბრიდან ის გამწვლეებით ეთათბირება მეუღლეს მეორე ბავშვი ვიყოლიოთ. ასეთ შემთხვევაში, გვიმხელს საიდუმლოს მთელი შვილის მომლოდინე მამა, ცხრა თვის შემდეგ მე დამატებით ექვს კოლონი სიბავშვს მივიღებ და თანაც ჩემი მეუღლე, უნდა თუ არა, იძულებული ვახდებ სიბავშვს თავი დაანებოსო. მოდი და ნუ ირწმუნებ ამის შემდეგ, რომ სიბავშვი პირდაპირ უწყობს ზელს... შოგადროვის ამაღლებას.

საპარტიველოს მინისტრთა საბჭოს სოციალური მართვის ცენტრი და საქართველოს სსრ სასწავლო-სამეურნეო ცენტრი ავრძელებენ მიღებას „საერთაშორისო ბიზნესისა“ და „მარკეტინგისა“ და „ბიზნესის“ სკოლებში ქართულ და რუსულ სექტორებზე ინგლისური და ქართული ენების დაჩქარებული სწავლებით.

სწავლება წარიმართება სამ ეტაპად (ყოველ მთვანს დამოუკიდებელი, დასრულებული სახე აქვს). I ეტაპი: ერთთვიანი სწავლება ქ. თბილისში. საქართველოს, სსრ კავშირისა და საზღვარგარეთის მეცნიერებისა და სპეციალისტების მონაწილეობით, პრაქტიკით სავარეო ეკონომიკურ ბანკსა და ერთობლივ საწარმოებში; II ეტაპი: 9-დღიანი სწავლება — პრაქტიკა,

საქართველოს მთავრობის ადმინისტრაცია

მისამართი

საქმიანი ურთიერთობების დამყარება ლიბეში, ქ. ვილნიუსში აქციონერული საზოგადოების, პრივატიზაციისა და ბიზნესის საკითხებზე; III ეტაპი: ორკვირიანი სტაჟირება — საქმიანი ურთიერთობების დამყარება საზღვარგარეთ. სწავლების საფასური ყოველი ეტაპისათვის ცალკე უნდა გადაიხადოს. პირველი ეტაპის საფასური 775 მანეთია. I ეტაპის მეცადინეობა ორივე სკოლაში დაიწყება 16 ნოემბერს. „საერთაშორისო ბიზნესის“ და

„მარკეტინგისა და ბიზნესის“ სკოლების კურსდამთავრებულთა საყურადღებოდ! ჭკუფი ქ. ვილნიუსში სწავლებაზე გაემგზავრება 19 ნოემბერს.

ჩვენი მისამართია: ქ. თბილისი, ჩიბაძის 6, ელსმენი 93-72-08, 93-96-43.

საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს სოციალური მართვის ცენტრი, საქართველოს სსრ სასწავლო-სამეცნიერო ცენტრი.

გსურთ საზღვარგარეთ მუშაობა?

ავსტრიაში, საფრანგეთში, იტალიაში, ამერიკის შეერთებულ შტატებში, საბერძნეთში, ისრაელში, ავსტრალიაში და საზღვარგარეთის ბევრ სხვა ქვეყანაში ნებისმიერი სპეციალობით მუშაობის მსურველებს (ანახალურება ვალუტიითა) ვთავაზობთ საინფორმაციო ცნობარს, რომელშიც მო-

ცემულია: საზღვარგარეთ გასამგზავრებელი დოკუმენტების გასაფორმებლად საჭირო ცნობები და მითითებები, საზღვარგარეთის მთელი რიგი იმ ფირმების მისამართები, რომლებსაც მუშახელი ესაჭიროებათ და აგრეთვე, საერთაშორისო ნიმუშის ანკეტები. ეს ყოველივე დაგეგმვრებით და მოუკიდებლად აირჩიოთ თქვენთვის

ვის სასურველი ქვეყანა და სამუშაო. შეგასენებთ, რომ თქვენ პრაქტიკულად შეუზღუდავი არჩევანი გაქვთ.

დაინტერესებულ პირებს ვთხოვთ, გამოგვიგზავნონ 40 მანეთი (საინფორმაციო ცნობარის ლირებულემა) მისამართზე: თბილისი-2, საბონენტო ყუთი № 131. მოგვწერეთ, აგრეთვე, თქვენი გვარი, სახელი და მისამართი. წარმატებას გისურვებთ.

უკადლეა!

ცეკვეშირის სავაჭრო მალაზიებში შეგძლიათ შეიძინოთ დეკანოზ ნესტორ ყუბანეიშვილის წიგნი „მეველი აღთქმის საღვთო ისტორია“.

როგორც წიგნის წინასიტყვაობიდან ირკვევა, ავტორს მიზნად დაუსახავს გასაგები ენით შედგინა ისეთი სახელმძღვანელო, რომელიც გამართული იქნებოდა საგულთ, დეიძლით, ნადგლის ბუშტით, თავისა და ყურის ტკივილებით, სმენის დაქვეითება-ანთებით, მარცხების დაგროვებით, პოლიარტიტიტებით, მხედველობის დაქვეითებით, დაბალი ან მაღალი წნევით, კენჭოვანი დაავადებებით, ასთმური მოვლენებით, ქალური დაავადებებით, ალერგიითა და სხვა დაავადებებით მქონე ავადმყოფებს სამკურნალოდ მიიღებს

ერთ და სასულიერო სასწავლებლების პროგრამების კვლობაზე. გამომცემლები იმედოვნებენ, რომ წიგნი დიდ დახმარებას გაუწევს ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლებში საღვთო სკოლის სწავლების საქმეს, რადგან იგი დაწერილია გასაგებ ენით და ფართო საზოგადოებრიობისათვის არის გათვლილი.

წიგნის რეალიზაციის შედეგად შემოსული თანხის ნაწილი მოხმარდება თბილისის სამეცნიერო-საქათვრო ტაძრის მშენებლობას.

საპარტიველოს ჯანმრთელობის დაცვის მინისტრს, ბატონ ირაკლი მენაღარიშვილს

შეგიტყვევთ რა, რომ ჩვენმა უშუალო მასპინძლებმა საქველმოქმედო სამედიცინო ფორმა „გენეზისმა“ თქვენს მიერ გამოცხადებულ განცხადებაზე („ახალგაზრდა ივერიელი“ 10 ნოემბერი) 9 აპრილს მოწოდებული ინვა რუხადისა და ზვიად ქსარაშვილის საზღვარგარეთ მკურნალობისათვის გადაირიცხეს 5000 მანეთი, ჩვენმა კოლეგებმა გადაწყვიტეს შეიტანონ მცირედი წვლილი და ვალდებულებით 1000 მანეთი იმ ხალხისათვის რომლებიც ერთ-ერთი პირველი ემბაურებიან ყველა ხალხის გაჭირვებას და რომლებიც ჩერნობილის კატასტროფის დროს ჩვენს გვერდით იდგნენ...

პატივისცემით: ზამედიცინო სალექტორი ჭკუფის სახელით: საბოტოთა კავშირ-სამხრებ-კანადის პერიოდული ფორმა

ვიზების სათარგმნად

გთხოვთ, მიმართოთ კომპერაციულ ფორმა „ზეგეს“, რომელიც მიგვებთ უოველდღე დასვენების დღეების ჩათვლით 11-დან 21 საათამდე ვიზების თარგმნა ხდება ერთ დღეში, გთხოვთ, წინასწარ დაგვიკავშირდეთ ტელეფონით, 22-58-40 და გვეწვიოთ მისამართზე: თბილისი, პეტრიაშვილის ჩიხი № 3.

გეგმვაში განმარტებისათვის

ჩემს სტატიებზე „ბუკალურად“, „ახალგაზრდა ივერიელი“ (18 თებერვალი, 1990 წ.), გამოქვეყნდა სამი განმარტება, დიდი კმაყოფილებით აღვნიშნავ, რომ სამივე განმარტებაში დადასტურებულია ჩემს მიერ მოყვანილი ფაქტი ბატონ ი. გოცირიძის მიერ ამომრჩეველთა მხარდაჭერის სიგების საოლქო კომისიაში დაგვიანებით ჩაბარების შესახებ, რაც თავის მხრივ დადასტურებს ჩემს პირველ დასკვნას ი. გოცირიძის მიერ საარჩევნო კანონის უცოდინარობის შესახებ (როგორც თვით ი. გოცირიძე აღიარებს, მან ამომრჩეველთა სიგები საოლქო კომისიის ნაცვლად შეცდომით ცენტრალურ საარჩევნო კომისიაში წარადგინა). ამასთან სამივე განმარტებაში მე ბრალს მდებენ ცილისწამებასა და საზოგადოებრიობისათვის მცდარი ინფორმაციის მოწოდებაში. საქმე ეხება ი. გოცირიძის თხოვნას გამოწვევისის სახით მისი რეგისტრაციაში გატარების შესახებ. აქ ამკარა ვაუგებობათაა. ჩემი სტატიის მიხედვით ნათქვამია: „შემდეგ ცენტრალური საარჩევნო კომისიისათვის უთხოვია „ჩემთვის კანონი დაარდებით და როგორც გამოწვევისი გამტარეთ რეგისტრაციაში“.

უკადლეა!

გაზეთი „ახალგაზრდა ივერიელი“ და საბავარიზიო პროგრამა „ილუზიონი“ რეკლამები შეგიძლიათ შეუკავშიროთ ბელეფონზე: 27-58-25; მისამართი: ბუდაკეშის № 1. (11.00 სთ-დან 17.00 სთ-მდე). ფორმა „არკო“-ს საგამართო სააგენტო

სალომონი

Обществово-политическая молодежная газета «Ахалгазда Иверია»

ტელეფონები: მისამართი — 93-97-81; მახსენებელი მისამართი — 93-91-56; წერილების განყოფილება — 93-99-49.

გაზეთი გამოდის კვირის სამჯერ საბუთის, კვირისა, შაბათს. რედაქციაში შემოსული მისამართები უკან არ უბრუნდება.

რედაქციაში მისამართი: d. თბილისი — 380096. მ. კოსტავას ქ. № 14.